ธรรมลิขิต ๔

ธรรมลิขิต

เล่ม ๔

จากบันทึกของพระราชพิพัฒนาทร

(หลวงพ่อถาวร จิตฺตถาวโร)

เมษายน ๒๕๓๙ ถึง ตุลาคม ๒๕๔๐

พระเจดีย์หลวงใหญ่

สืบทอดเจตนารมณ์

ของ

หลวงพ่อถาวร จิตฺตถาวโร

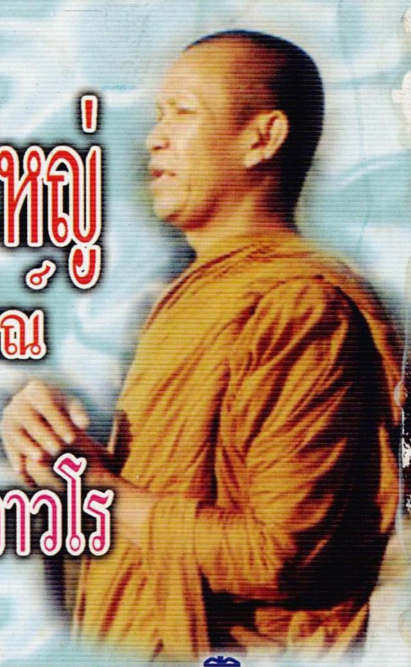

เพื่อบรรจุพระบรมสารีริกธาตุ
และพระธาตุของครูบาอาจารย์
ต่างๆและใช้เป็นพระอุโบสถ
ทำสังฆกรรมของพระภิกษุ

ปัจจุบันแล้วเสร็จไปประมาณ ๖๐%

เชิญร่วมเป็นเจ้าภาพตามกำลังศรัทธา

ติดต่อตรงถึงพระครูสรพาจน์พิไล (ชำนาญ ปิยสีโล) 07-913-5078 , 06-361-5563

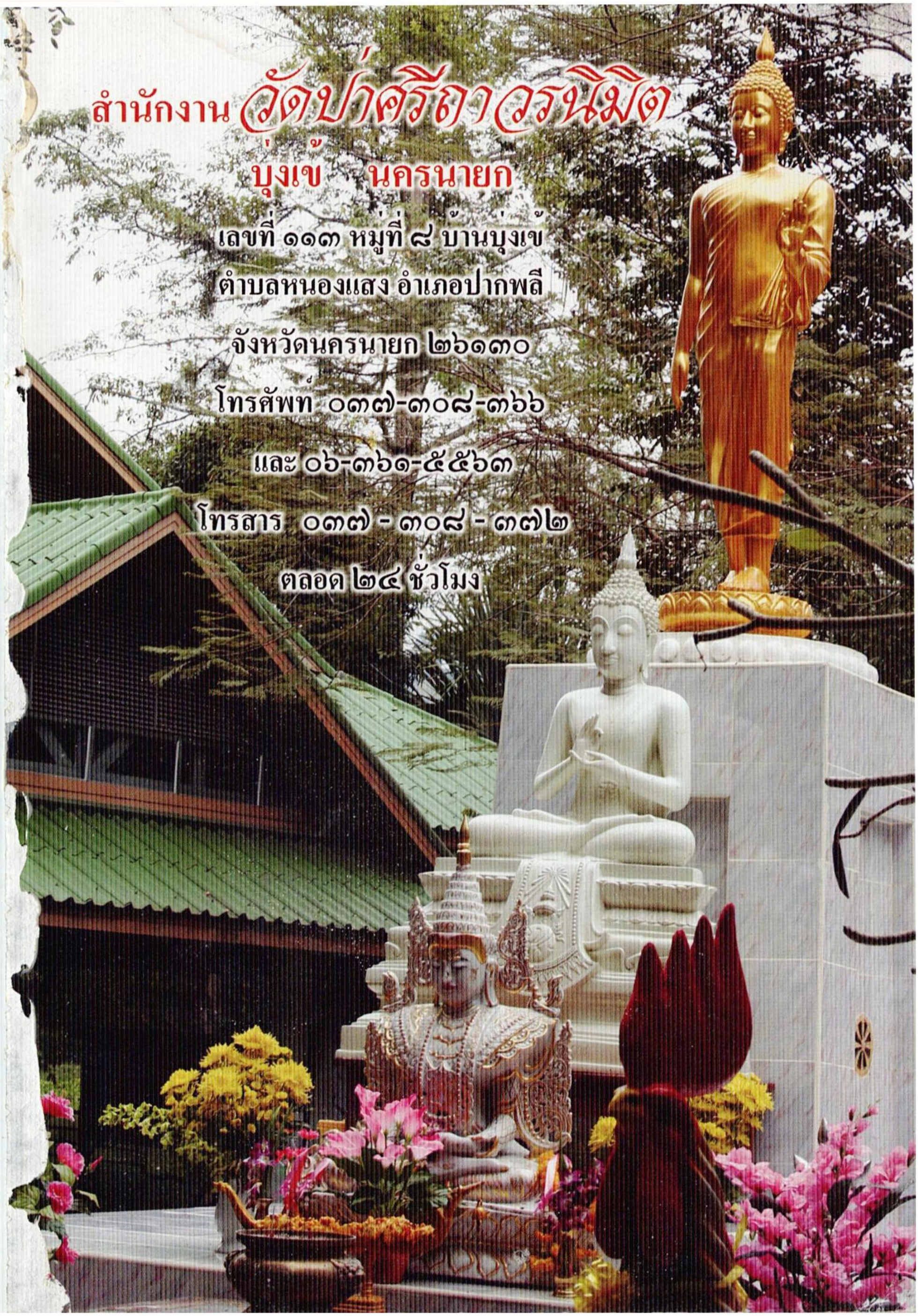
สำนักงาน วัดป่าศรีถาวรนิมิต
บุ่งเข้ นครนายก
เลขที่ ๑๑๓ หมู่ที่ ๘ บ้านบุ่งเข้
ตำบลหนองแสง อำเภอปากพลี
จังหวัดนครนายก ๒๖๑๓๐
โทรศัพท์ ๐๓๗-๓๐๘-๓๖๖
และ ๐๖-๓๖๑-๕๕๖๓
โทรสาร ๐๓๗ - ๓๐๘ - ๓๗๒
ตลอด ๒๔ ชั่วโมง

สถานที่ : วัดป่าศรีถาวรนิมิต (ศาลากระต่ายชมจันทร์)
ถ่ายภาพ : ปิยสีโล
วัน เวลา : กลางหนาว ปลายปี พ.ศ. ๒๕๔๘

การทำสมาธิ

ก่อนนั่งสมาธิขอให้อยู่ในลักษณะพร้อมที่จะนั่งทำจิตให้สบาย ๆ จัดระเบียบท่าทางให้เรียบร้อย เสร็จแล้วนั่งขัดสมาธิ ขาขวาทับขาซ้าย มือขวาวางทับมือซ้ายตั้งกาย ให้ตรง ดำรงสติให้มั่นแล้วน้อมนึกถึง พระพุทธ พระธรรม และพระสงฆ์ จากนั้นให้หลับตา (ปิดเปลือกตาเบา ๆ พอสบาย) ผ่อนคลายกล้ามเนื้อส่วนต่าง ๆ เช่น ใบหน้า แขนขาลำคอ และลำตัวเป็นต้นทำตัวเองให้สบาย ๆ แล้วสูดลมหายใจ เข้า–ออก ลึก ๆสัก 4 – 5 ครั้งหยุดอยู่ในลักษณะพักผ่อนกายพักผ่อนวาจาแล้ว กำหนดบริกรรมว่า พุทโธ ธัมโม สังโฆต่อจากนั้นสูดลมหายใจเข้าว่า " พุท " หายใจออกว่า " โธ " พุท – โธ ไปเรื่อย ๆประมวลความรู้สึกทั้งหมดไว้ที่คำบริกรรม จะเป็นการกำหนดลมเข้า ลมออกก็ดี การกำหนดบทว่า พุทโธ ก็ดี กำหนดแผ่เมตตาก็ดี ทั้งหมดนั้นให้มีสติรู้ชัดในสิ่งที่ตัวกำหนดอยู่ทุกขณะจิตเพียรพยายามทำอย่างนี้ อยู่เสมอก็จะเกิดเป็น กรรมฐาน คือ กายสบายจิตใจสบายการนึกน้อมในกายมาพิจารณาการน้อมนึกธรรมมาพิจารณาก็จะเกิดเป็น กรรมฐานทำให้จิตใจตั้งมั่นเป็นสมาธิต่อจากนั้นการดำเนินสติปัญญาก็จะเกิดขึ้น เมื่อเห็นว่าสมควรกับเวลาที่ตนเองนั่ง แล้วให้สูดลมหายใจเข้าออกลึก ๆ สัก 4–5 ครั้ง ตั้งจิตเป็นบุญกุศล แล้วแผ่เมตตาว่าขอสัตว์ทั้งหลายอย่าได้มีเวรต่อกันและกันอย่าได้เบียดเบียนซึ่งกันและกัน จงเป็นสุขพ้นทุกข์โดยทั่วหน้ากันเทอญ ส่วนบุญใดที่เกิดจากการประพฤติปฏิบัติของข้าพเจ้านี้ ขอส่วนบุญนั้นจงมีแก่ข้าพเจ้าและผู้มีอุปการคุณทั้งหลายมีบิดามารดาครูบาอาจารย์เป็นต้น เพื่อความสุขความเจริญแก่ข้าพเจ้าทั้งหลายตลอดกาลนานทุกครั้งก่อนนั่ง ถ้ามีเวลาหรือสถานที่อำนวย ควรไหว้พระสวดมนต์ก่อน ยืน เดิน นั่ง นอน กำหนดได้ทุกขณะแม้การทำงานถ้าใจกำหนดไว้งานนั้น ๆเป็นสมาธิได้เช่นกัน

(signature) ๑๐ พ.ค. ๒๕๔๙

(นายศิริชัย ศรีสวย)

สรรพากรพื้นที่นครนายก

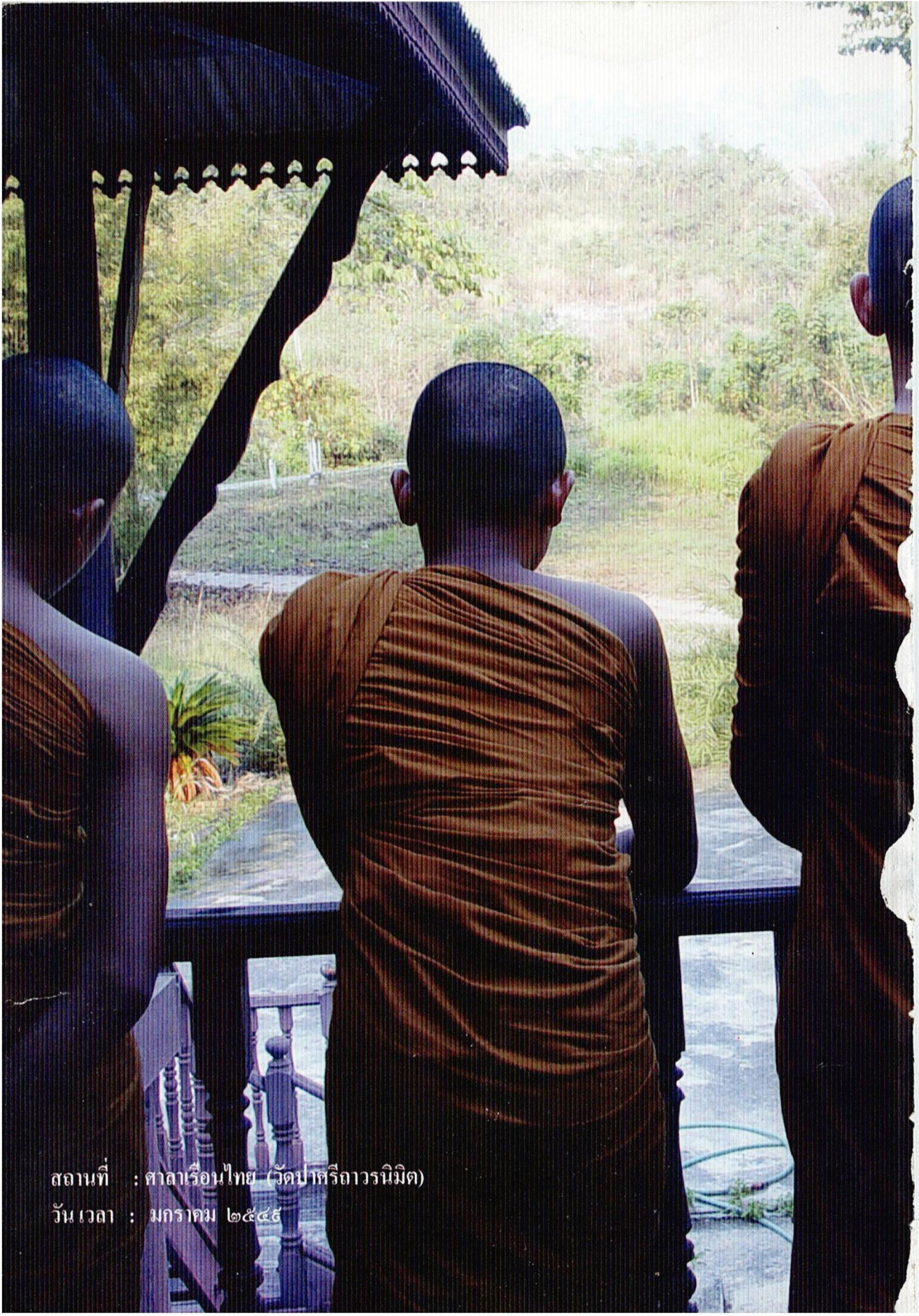

สถานที่ : ศาลาเรือนไทย (วัดป่าศรีถาวรนิมิต)

วัน เวลา : มกราคม ๒๕๔๕

คณะผู้ดำเนินการจัดทำ

ที่ปรึกษา

พระครูธรรมธร (สุวรรณ กาญจโณ)

บรรณาธิการ

พระครูสรพาจน์พิไล (ชำนาญ ปิยสีโล ป.)

รองบรรณาธิการ/รูปเล่ม

พระ เลิศ มารชิโน น.ธ.ตรี

ผู้ช่วยบรรณาธิการ

พระ วรนพ คุเณสโก น.ธ.ตรี

พระ นรินทร นริสฺสโร น.ธ.โท

พระ เฉลียว อิทธิเตโช น.ธ.ตรี

พระ อธิศ สุมโน น.ธ.ตรี

พระ สมศักดิ์ พฺรมฺปัญโญ น.ธ.ตรี

พระ สมฤกษ์ กตกุสโล น.ธ.ตรี

พระ อรดิน เปมสีโล น.ธ.ตรี

พระ ณรงค์ชัย คุณงฺกโร น.ธ.ตรี

พระ อัศวยุช สมงฺคิโก น.ธ.ตรี

สามเณร เวนิช หารภูมิ น.ธ.ตรี

ผู้จัดหาทุน

คุณโยม ป้าทองคำ สัมปัตตวานิช

คุณโยม ป้าชั้น จันทร์ชาวนา

คุณโยม ป้าวชิรา ชีวะวัฒนชัย

คุณโยม ป้าบานเย็น เนียมทอง

คุณโยม วันเพ็ญ บุญทรง

คุณโยม วิจิตร ตางาม

คุณโยม จุฑามาศ ธีระเดชา

คุณโยม ณัฐพล ไชยศิวามงคล

คุณโยม ป้าสมร วราโภค

คุณโยม ป้ากัญญา เหมยากร

คุณโยม ป้าสวิก ฉิมแจ่ม

คุณโยม ฉันทนี อรุณ

คุณโยม อรุณรัตน์ กุลศิริวิวัฒน์

คุณโยม นฤมล จิตต์น้อม

คุณโยม พุทธชาด ปุญญนิรันดร์

สถานที่ : วัดป่าศรีถาวรนิมิต บุ่งเข้ นครนายก
ถ่ายภาพ : ปิยสีโล
วัน เวลา : ธันวาคม ปี ๒๕๔๘

คำนำ

การเดินทางของคนบนถนนชีวิต มากมายด้วยปัญหาและอุปสรรค ผู้มีสติ ปัญญาพิจารณาเห็นสิ่งต่างๆ ตามความเป็นจริง ย่อมไม่ตกเป็นทาสแห่งกิเลสและอวิชชา ส่วนผู้อ่อนต่อมายาของโลก ไม่รู้เท่าทันต่อกิเลสภายในใจแห่งตนย่อมตกอยู่ในห่วงแห่งความทุกข์

" ธรรมลิขิต " ได้เดินทางมาถึง เล่มที่ ๔ แล้ว ด้วยความตั้งใจ และความเสียสละจากคณะผู้จัดทำ ตลอดถึง ผู้สนับสนุน " กำลังกาย กำลังใจ และ กำลังทรัพย์ " เป็นความงดงามแห่งการอยู่ร่วมกันของ กัลยาณชน ผู้เป็นมิตรจิตอันดีต่อกัน

คณะผู้จัดทำขอยืนยันจุดมุ่งหมายเดิม คือ จัดพิมพ์เพื่อแจกเป็นธรรมและเป็น การบูชาอริยคุณาจารย์ " การให้ธรรมเป็นทาน ชนะการให้ทั้งปวง " พุทธสุภาษิต และจะพยายามนำเสนอออกมาให้ต่อเนื่อง

ขอความสุขกายสบายใจ จงบังเกิดแด่ทุกท่านที่ได้อ่านหนังสือชุดธรรมลิขิตนี้ และขอท่านจงบันเทิงในธรรมของององค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า ทุกท่านด้วยเถิด

พระครูสรพาจน์พิไล

เจ้าอาวาสวัดป่าศรีถาวรนิมิต

๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๙

ขอเชิญร่วมกันเป็นเจ้าภาพบูรณะ

กุฏิปฏิบัติธรรม

เขตสงฆ์ 20 หลัง อุบาสก 30 หลัง อุบาสิกา 54 หลัง

ติดตอตรงถึงพระครูสรพาจน์พิไล (ชำนาญ ปิยสีโล) 07-913-5078 , 06-361-5563

เจ้าภาพร่วมหรือเจ้าภาพเดี่ยวบริจาค 33,000 บาท

หรือร่วมกันบูรณะตามกำลังศรัทธาของท่าน

ความดีและความผูกพัน

การอาศัยกันพึ่งกันเป็นความ
สะดวกสบายทุกด้าน เพื่องานสังคม
ให้ได้ดี จุดสูงสุดของพวกเรา
คือเพื่อเพิ่มความดีในกันและกัน จะ
นำพาความสุข คนมาก - คนน้อยก็ได้
อาศัยกัน ทุกเรื่องไปตามโอกาส
ควรได้สนับสนุนกันเพื่อความผูกพัน
อย่างแน่นแฟ้นในหมู่

๑๔ พฤศจิกายน ๒๕๓๙

ที่มาแห่งศรัทธา

หนังสือต่างๆที่ทยอยออก
สู่สายตาประชาชนนั้นเกิดจากคน
ศรัทธา ถ้าขาดศรัทธาแล้วดูว่า
แห้งแล้งไปทั้งภายในและภายนอก,
ความดีงามเป็นที่มาของศรัทธาของ
หมู่เหล่า ขอเพียงให้ทุกคนได้
พร้อมเพรียงกัน, ความสมหวัง
ราบรื่นแลเกิดจากเหตุดีแล้ว,,

๑๔ พฤศจิกายน ๒๕๓๙

ลดละทิฐิ

บุญกุศลเป็นงานของทุกคน
เพราะถือว่าเป็นความดีของทุกฝ่าย
ลดละทิฐิมานะของกันและกัน
ด้วยความดีเท่านั้น ยอมกันได้
เพื่อผลประโยชน์ของคนส่วนใหญ่
จึงต้องจัดทำทุกสิ่งอย่าง
เพื่อดีโดยทั่วกัน,,

๑๔ พฤศจิกายน ๒๕๓๙

อย่าเอียง....

จิตใจเมื่อไม่มีความลำเอียง
กับตนและคนอื่นแล้ว ความสุข
เกิดได้ทุกเรื่องที่ผ่านหู - ตา
ได้สัมผัสกับบุคคลสิ่งนั้นๆ
ขอเพียงให้เราอย่าเอียงซ้าย , ขวา,
ทุกอย่างจะดูว่าบุญกรรม
ของแต่ละคน,,

๑๔ พฤศจิกายน ๒๕๓๙

ความเด็ดขาดแห่งใจ

คำจริง คำสัตย์ พูดที่ไหนๆ
ก็ไม่สะทกสะท้าน เพราะถือว่าบริสุทธิ์
เน้นประโยชน์ส่วนใหญ่ ผู้ปฏิบัติดี
ปฏิบัติตรงดูว่ากล้าหาญกับการ
แสดงออกในที่ทุกสถาน และมี
ความเด็ดขาดกับทุกอย่างได้,,

๑๔ พฤศจิกายน ๒๕๓๙

อย่าหลงสมมุติ

โลกธรรมไม่ควรเกิดกับใจคน
ชนิดหลงลืมตนและลืมสังคมได้
เป็นเพียงสมมุติเท่านั้น ไม่มีอะไร
มากกว่าความจริง ทุกสิ่งอย่าง
ไม่มากอะไรไปเกินความ
ดีเท่านั้น

๑๔ พฤศจิกายน ๒๕๓๙

ใจอิสระ

จุดยืนของคนที่มีความเป็น
ตัวของตัวเอง คือ มีใจอิสระ
ในการดำเนินชีวิตในทางที่ถูกต้อง
เป็นธรรมกับตนและสังคม ถือว่า
ปรับตัวเองได้ทุกอย่าง เพื่อความ
อยู่รอดของสังคมที่ดีเท่านั้น
อาศัยหลักใจดี

๑๔ พฤศจิกายน ๒๕๓๙

เชื่อความดี

คนเรานั้นถ้าเชื่อในความดี
ของตนแล้วจะไม่มีความน่าวิตก
วิจารณ์อะไร? เหตุอย่างไร?
ผลก็อย่างนั้น,,

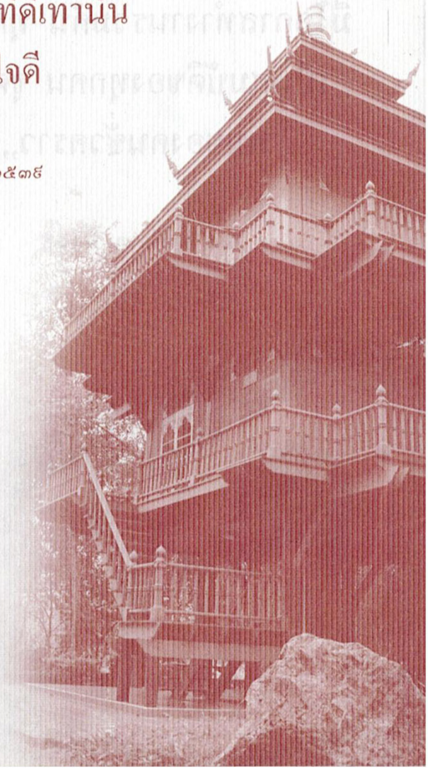

๑๔ พฤศจิกายน ๒๕๓๙

ให้โอกาสกัน

ตั้งใจดีแล้วเพียงรักษาความ
ตั้งใจให้แน่วแน่ไม่หวั่นไหวต่อ
อุปสรรค ความสุข ความสำเร็จ
ดูว่าเป็นธรรมดาๆ ไม่มีได้เปรียบ
เสียเปรียบใคร เพียงให้ทุกคนได้
มีโอกาสทำงานร่วมกัน ทุกอย่าง
เป็นสมบัติของทุกคน จุดนัด
พบของคนชั่วคราว,,

๑๔ พฤศจิกายน ๒๕๓๙

ทำใจ

ความสุขอยู่ที่ความเข้าใจ
และเป็นความสุขที่แท้จริง
ผู้ใดได้สัมผัส สมบัติของ
ทุกคน เพียงทำใจให้กว้างๆ
จะดูว่ามีอยู่ เป็นอยู่อย่างนั้น
เช่นนั้น เท่านั้น แล้วทุก
คนก็จะต้องจากไปตามคติ
ของโลกวิสัย,,

๑๔ พฤศจิกายน ๒๕๓๙

ความแตกต่างแห่งคน

อดทนต่อสิ่งที่ไม่ได้ดังใจ
ถ้าเข้าใจแล้วดูว่าธรรมดาๆไม่
ต้องอดทน รู้เหตุ - ผลดีแล้ว
คงวางไว้ได้ ฐานะที่เข้าใจดี
กับการเกิดนั้นๆ บุญเฉพาะ
บุคคล สามารถเฉพาะตน
เหตุต่างกันมาก่อน,,

๑๔ พฤศจิกายน ๒๕๓๙

สุข-ทุกข์สมบัติ ของโลก

อำนาจวาสนาบารมีสร้างมา
ไม่เท่ากัน ความแตกต่างเรา - เขา
จึงดูว่ามีมาก เมื่อเป็นเช่นนี้
ควรวางไว้เพราะเข้าใจดีแล้ว
ความสุข - ทุกข์เป็นสมบัติของ
ทุกคน,,

๑๔ พฤศจิกายน ๒๕๓๙

วางสมมุติ

ความตั้งใจไว้ว่าจะทำให้กิเลส
ทำอกุศลมูลให้หมดไปจากใจให้จงได้
จะไม่มีข้อแม้กับอะไร
ขอให้กิเลสหมด ตัณหาหมด
จุดสูงสุดของการบวช
วางสมมุติได้เด็ดขาด,,

๑๔ พฤศจิกายน ๒๕๓๙

นักเสียสละ

ความถูกต้องชอบธรรมเป็นของ
คนที่มีดีจริงๆ จะเด็ดขาดได้กับ
ทุกสิ่งอย่าง เพื่อให้ประโยชน์
ส่วนมากเกิดได้ และต้องเป็นนักเสียสละ
ใจกว้างๆ ความตั้งใจจะ
สำเร็จได้

๑๔ พฤศจิกายน ๒๕๓๙

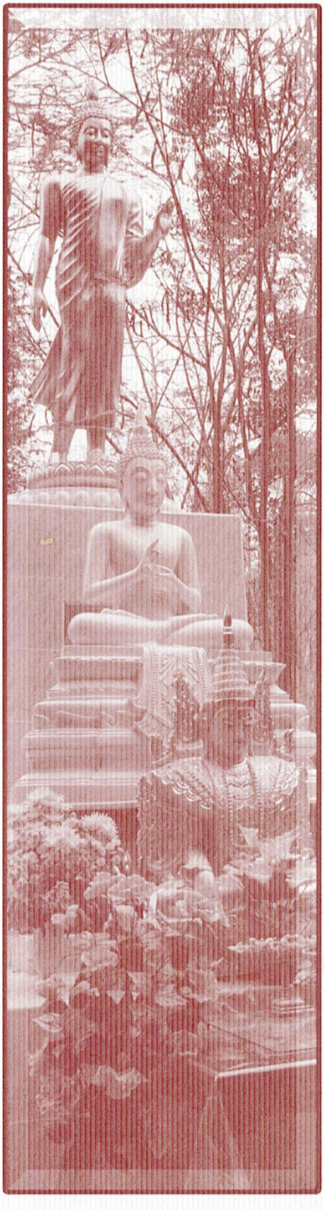

ปล่อยวาง

ความเมตตาเป็นพื้นฐาน
ของใจที่ฝึกมาดีแล้ว เพื่อให้ความ
สุขสงบเกิดได้กับหมู่ จึงไม่มีผิด
ถูกกับใคร ,ได้ตั้งความปรารถนา
ดีกับทุกคน , หมดจากอำนาจตัวยึด
ถูก - ผิดปล่อยวางได้กับทุกคน
ทุกสิ่งอย่าง,,

๑๔ พฤศจิกายน ๒๕๓๙

ใจคุณธรรม

สิทธิควรรู้ได้ ควรเป็น ควรอยู่
จำต้องใช้หลักปัญญาเป็นเครื่อง
ตัดสินปัญหา เหมาะ, จำเป็น,
ควรต้องอาศัยความละเอียดในการ
วินิจฉัยปัญหา คุณธรรมทางใจ
จะมีผลกับทุกคน,,

๑๔ พฤศจิกายน ๒๕๓๙

กว้างใหญ่ก็เท่านั้น

ท้องฟ้าดูว่ากว้างใหญ่ไพศาล
กระนั้นเครื่องบินซึ่งบินอยู่บนฟ้า
ยังชนกันได้ คนอยู่ห่างกันยัง
ขัดแย้งกันได้ฉันใด เป็นธรรมดา
ของคน,,

๑๔ พฤศจิกายน ๒๕๓๙

ผิดๆ ถูกๆ

ใจคนเหลือหลายมีความขัดแย้ง
กันเป็นธรรมดาๆ เพียงแต่รู้ว่า
นั้นกิเลส นั้นตัณหา, มานะทิฐิ
ของคนแท้ๆ จึงมองโลกในแง่ว่า
เป็นของจริงมีอยู่โดยสมมุติ เพราะ
ความยึดผิดถูกเท่านั้น นอกนั้น
ไม่มีอะไรนอกจากกิเลสของคน
เท่านั้น,,

๑๔ พฤศจิกายน ๒๕๓๙

ธรรมวินัย

ความตั้งใจดีแล้วไม่ตรงกับความเป็นจริง
ได้แต่คล้ายๆแต่ไม่ใช่ที่ฉันใด
จึงดูว่ามีอยู่เท่านั้น , ความไม่รู้จะทำให้
ทุกอย่างผิดพลาดคลาดเคลื่อนได้
พึงระวังรักษาดีให้ถูกต้องเป็นธรรมเป็นวินัย
ถึงจะได้ชื่อว่าดีจริงๆ ทุกอย่าง มนุษย์
เป็นผู้กำหนดเอง แล้วถือปฏิบัติ,,

๑๔ พฤศจิกายน ๒๕๓๘

ภาษาใจ

ภาษาใจสามารถผ่านอุปสรรค
ที่ต้องการได้เพราะใจเดากันได้
ผิดพลาดบ้างแต่ก็มีส่วนถูกต้องได้
โดยเวลา , สายตา บอกว่าต้อง
การอะไร ตามคำสั่งของคนด้วยกัน
แม้สัตว์ยังเข้าใจได้ ชีวิต
ของคนเพียงแต่สังเกตดูว่า จะทำ
อะไรกินอะไร จากขนบธรรมเนียม
กันเอง,,

๑๔ พฤศจิกายน ๒๕๓๙

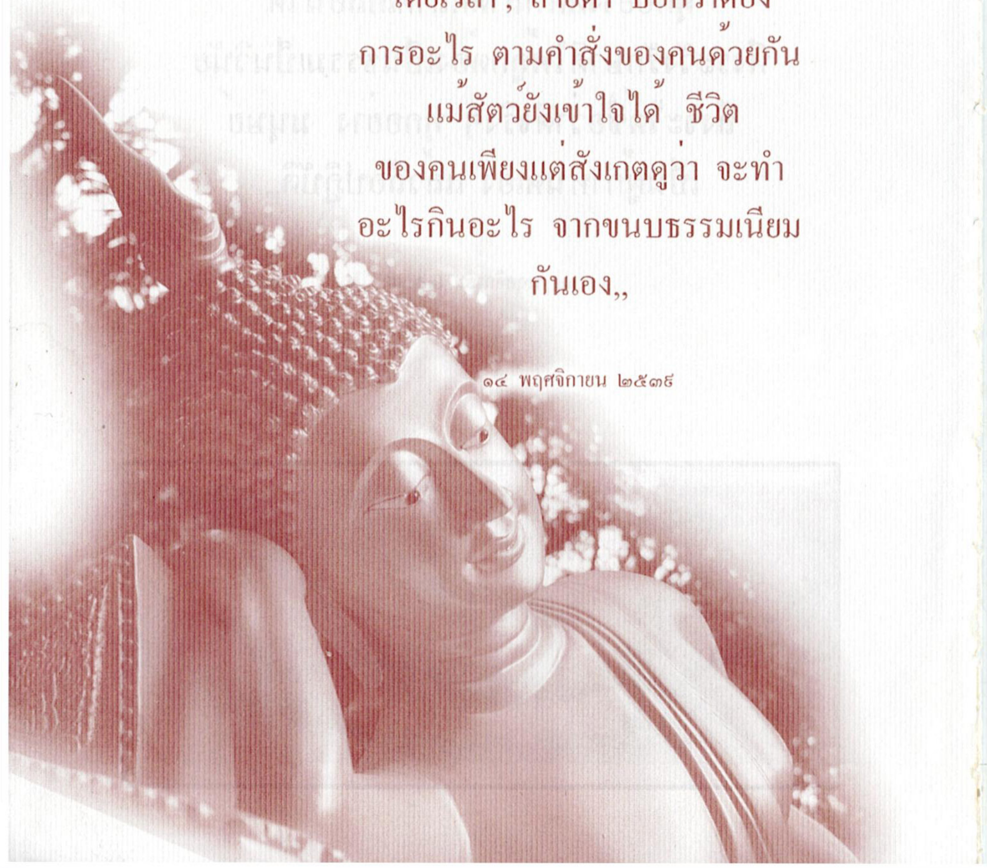

ใจบริสุทธิ์

ความดีนั้นเป็นสิ่งที่พิสูจน์ได้
ขอให้ดีจริงๆ จากใจอันบริสุทธิ์
มีความละเอียด สุขุม รอบคอบ
กับการเดินทางของตน ตั้งใจ
แล้วต้องพยายามให้ดีมีผลจาก
เหตุดีจริงๆ ความน่าอัศจรรย์
จะเกิดกับทุกคน,,

๑๔ พฤศจิกายน ๒๕๓๙

คนกลาง

คนเราถ้าได้พูดคุยกัน
มีคนกลางเจรจาด้วย ปัญหา
จะน้อยลง เพราะถือว่าการพูด
คุยกันทำให้เข้าใจกัน ความ
ขัดข้องหมองใจจะน้อยลง หรือ
หมดลงได้ ขอให้มีคนกลาง

๑๖ พฤศจิกายน ๒๕๓๙

วางใจ

ความแน่ใจในการทำงาน
ร่วมกันถือว่าเป็นความจำเป็นยิ่ง
เพราะทุกสิ่งอย่างเป็นเรื่องของ
ความไว้เนื้อเชื่อใจกัน ไม่งั้น
งานจะไม่เดิน ต้องวางใจกัน

๑๖ พฤศจิกายน ๒๕๓๙

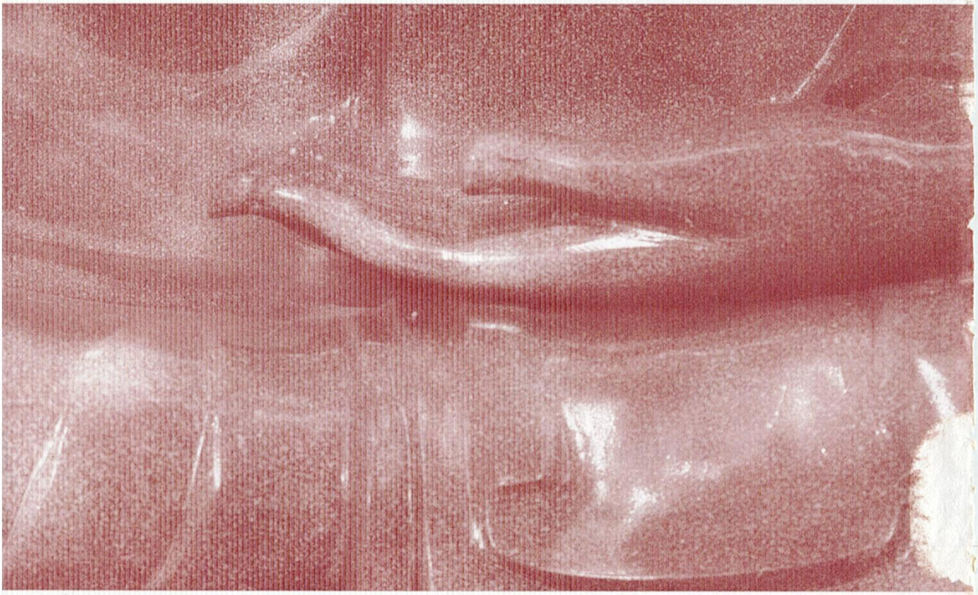

การให้
กำลังใจกัน
เป็นเรื่องดี
เพื่อนดี
มิตรดี
สหายดี
ยอดดี

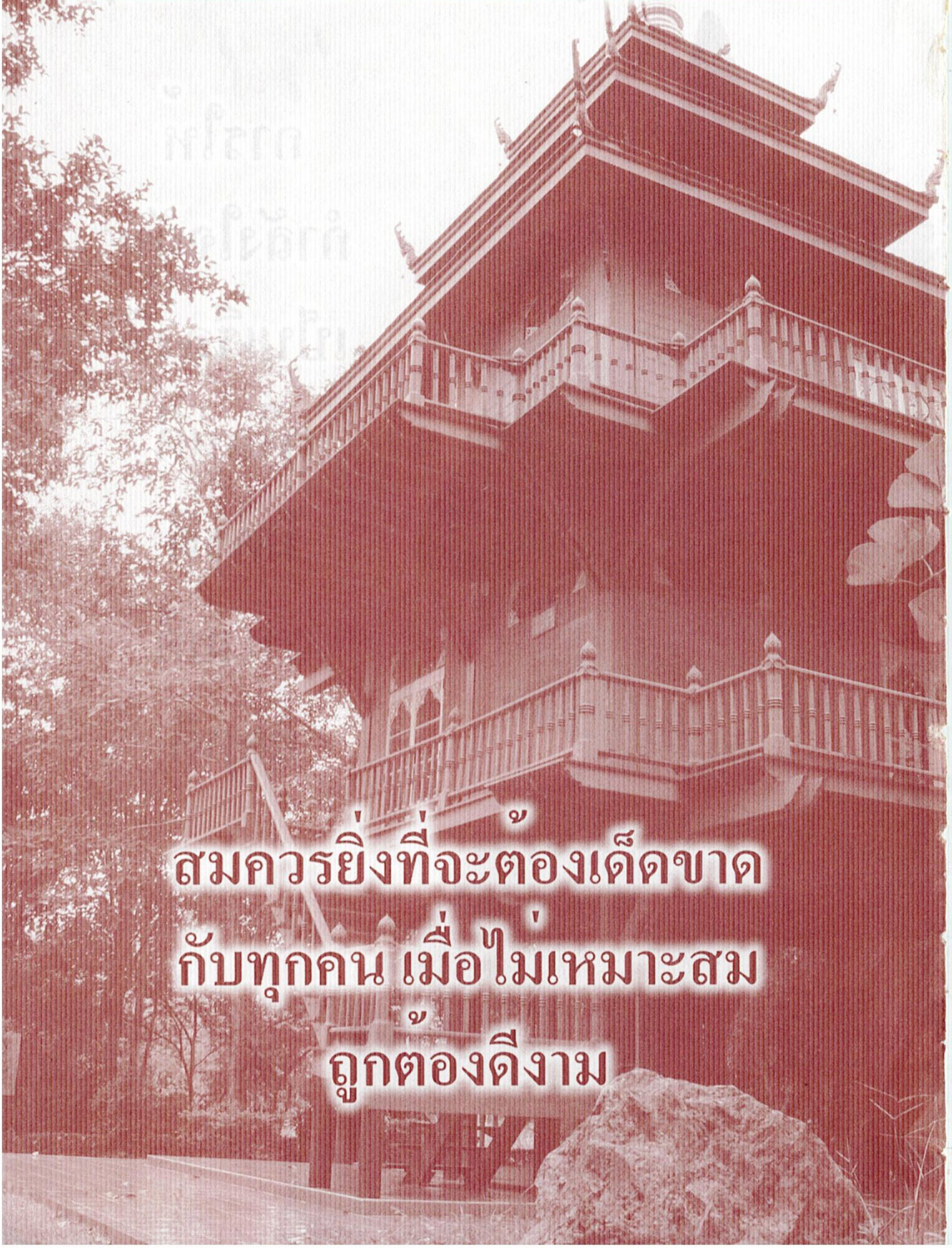

สมควรยิ่งที่จะต้องเด็ดขาด
กับทุกคน เมื่อไม่เหมาะสม
ถูกต้องดีงาม

สัจจธรรม

"เริ่มต้น ไม่ดี ลงท้ายไม่ดี
ยกเว้นได้ถ้าระมัดระวัง
อย่างรอบคอบจะลงท้ายได้ดี"
"สัญญาเก่าเกิดได้ทุกเรื่อง
มีจังหวะโอกาสเหมาะสัญญาเก่า
จะเข้ามาแทนที่ได้"

ขาดสติ

"คำว่าดุ ด่า,แสดงอาการ
ความโกรธ โมโห ด้วยการกระทำ
และคำพูด เป็นสิ่งที่แสดงออกจาก
ใจของแต่ละคน ขาดการระมัด
ระวังจะดูว่าขาดความเหมาะสม"
"การเข้าไปยึดด้วยอารมณ์ชอบ
ไม่ชอบกับการนั้นๆ ย่อมเป็น
สิ่งที่มนุษย์ไม่ควรทำอย่างยิ่ง"

เที่ยงแท้

"บุญเก่า กรรมเก่า เป็นสิ่งที่ผูกพันจากหลายๆชาติ ทำให้มีผลได้ทุกเมื่อ ขอให้ได้จังหวะโอกาสเป็นอันต้องได้รับผลนั้นเพียงแต่รอเหตุอันเหมาะเจาะ"

ทำดีไม่ยึดติดดี

"การทำดีไม่ยึดติดดี
การทำบุญไม่ยึดติดบุญ
เป็นยอดปรารถนา เพราะ
การบวชมาในศาสนา
ไม่บวชเพื่อสิ่งเหล่านี้ บวช
เพื่อไม่เกิดอีกเท่านั้น จึง
ไม่มายึดกับดี-ชั่วเท่านี้"

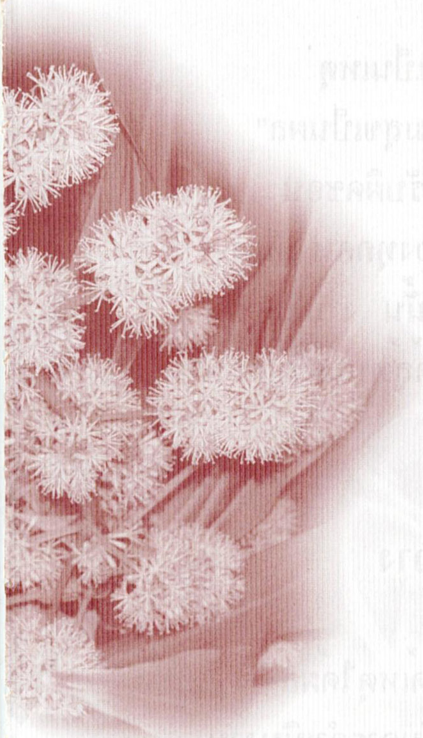

เลี่ยงด้วยใจ

"การทำอะไรทั้งหมด
ขอเพียงตั้งใจดีเพื่อทุกคน
ไม่มีอคติกับบุคคลใด หวัง
ผลความสุขความเจริญกับทุกคน
หลีกเลี่ยงทุกวิถีทางอันทำให้
คนอื่นเดือดร้อนเป็นสำคัญ"

ดีแท้ๆ

"ไม่มีเชื้อชาติไม่มีภาษา
มีแต่ความดี เพื่อทุกคนแม้จะ
ตายก็เสียสละได้ ขอให้ดีปรากฏ
ได้กับทุกคน ไม่ทน ไม่อด
เพราะเข้าใจดีกับทุกอย่างที่ทำ , ที่พูด
แล้ว เพียงเด็ดขาดกับตนเอง"

ทนต่อไป

"ขยันอดทนเป็นเหตุ
ความสำเร็จ ความสุขเป็นผล"
"ตั้งใจแล้วต้องรับผิดชอบ
งานทุกอย่างเป็นของทุกคน เพียง
ใส่ใจสนใจงานเท่านั้น งานไม่อด
มีมากกับทุกคน ขอได้สู้ทนอดไปก่อน"

ปล่อยวาง

การพูดคุยกันได้เหตุได้ผล
ในการนำไปปฏิบัติกับการดำเนินงาน
การวางไว้กับการทำงาน ไม่ยึดติด
กับผิด - ถูก - ชั่ว - ดี , ทำงาน
เพื่องานกับทุกคนตามสมมุติ
หยุดเด็ดขาดกับการทำกรรมดี
กรรมชั่ว วางไว้ได้กับอาการนั้นๆ

กติกากับสมมุติ

"การวางไว้เป็นเพียงอาการ
ที่จำต้องแสดงออกของกติกา
เท่านั้น ความหวังไม่มี ความอยาก
ไม่มี ทำตามสมมุติเท่านั้น"
"การแสดงออกใดๆจึงต้อง
ระมัดระวังการยึดติดเด็ดขาด"

จิตที่หยุดนิ่ง

จิตใจไม่อิจฉา ริษยาคน
เป็นจิตใจที่บริสุทธิ์แล้ว,
การสร้างบารมีเป็นเรื่องของทุกคน
การทำจิตใจให้หลุดพ้นก็เช่นเดียวกัน,,
การชมเชยของการเกิดขึ้น
โดยธรรมชาติและด้วยอำนาจ
กิเลสของคนมีได้ทุกเรื่อง
ผู้หวังเหตุผลจึงหยุดนิ่ง กับ
การทำดี - ชั่วของคน,,

ดูงานใจ

การสร้างบารมีนั้นเป็น
โอกาสที่ดีของทุกคน เพียง
ตั้งใจจะรับผิดชอบตนเอง
ให้เกิดประโยชน์ตนและประโยชน์
ของคนส่วนมาก,,
งานทำมีมากแล้วอย่าได้
ไปแย่งงานคนอื่นทำเลย
"ดูงานใจ งานประจำพอ
แล้ว และทำให้สมบูรณ์อย่า
ได้บกพร่อง,"

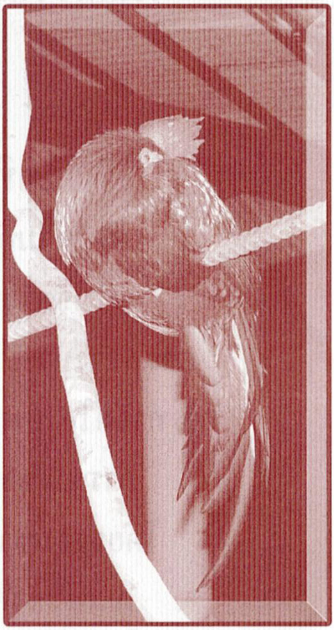

ฉลาดเลือก

ทุกคนเป็นคนดีมีคุณภาพ
แต่ขาดช่องทางหรือจังหวะ สภาพ
สิ่งแวดล้อมไม่เอื้ออำนวย ผู้ฉลาด
จึงถือโอกาสใช้สิ่งที่มีอยู่ให้ได้ประโยชน์
มากที่สุด,,

เมตตา-กรุณา

เมตตามากๆนั้นดีแล้ว
ไม่ต้องกลัวว่าจะขาดทุน เพราะ
เราตั้งไว้ในความปรารถนาดีกับทุกคน
ส่วนความกรุณานั้นสุดแต่เหตุอันควร,,

ปิยมิตรและปิยวาจา

คำว่าปิยมิตรหรือปิยวาจา
เป็นคำควรพูดเสมอ เพราะถือว่า
ทุกคนเป็นคนน่ารักและพูดดี
มีประโยชน์แล้ว จับสาระนั้นๆให้ได้,,

เหมือนที่ต่าง

สังคมไทย - อเมริกาไม่ต่างกัน
เพราะมีกิเลสเหมือนกัน หากจะต่าง
กันก็อยู่ว่ามากหรือน้อย ความดี - ชั่ว
ของแต่ละคน เช่นเดียวกับอากาศ
ต่างโดยสถานที่เท่านั้น,,

ความต่าง

ความต่างของสังคม,
ต่างของคนและความต่างของ
สภาพแวดล้อม คือ สิ่งที่
แสดงออก และผลของงานทำให้
คิดว่าต่างกันมากๆ เพราะพื้นฐาน
มาต่างกัน ดังนั้นจึงควรได้รับ
การอบรมบ่มใจมากกว่าเดิม,,

ใช้ให้เป็น

เครื่องชั่งคือ การวัดจิตใจ
คนจากงานที่ทำ คำที่พูด
เป็นสิ่งที่ฟ้องว่าจิตใจ การศึกษา
และอบรมกันมาดี ดังนั้น
จำเป็นต้องอบรมกันพอสมควร
ในการจะใช้งานคน ให้รู้ฐานะ
ของตนและทำงานของตน,,

ว่างเปล่า

ความไม่มี ไม่เป็นและไม่มี
ความอยากครอบงำ ถือว่า เป็น
อิสระในการตัดสินใจ , การไม่
ตกเป็นทาสของโลกธรรม ถือว่า
เป็นยอดของนักบวช ขั้นพื้นฐาน
ที่ดีสุดแล้ว,,

ระวังกรุณา

"ความตั้งใจดีกับคน
จำต้องใช้ปัญญา ไม่ควรกรุณา
เกินความจำเป็น พึงระมัดระวัง
กับการอนุเคราะห์สงเคราะห์คนอื่น"

พิจารณาให้ละเอียด

พิจารณาให้รอบคอบละเอียด
เสียก่อนค่อยทำ - พูด ไม่งั้น
จะเสียใจทีหลัง,,
ความดีคนนั้นมากหลายแล้ว
เพียงรักษาดีให้ครบ และได้อยู่อย่าง
สมบูรณ์ในการเดินทางของชีวิต
สละความสุขส่วนตนบ้าง
จะพบความสุขอันใหญ่หลวง,,

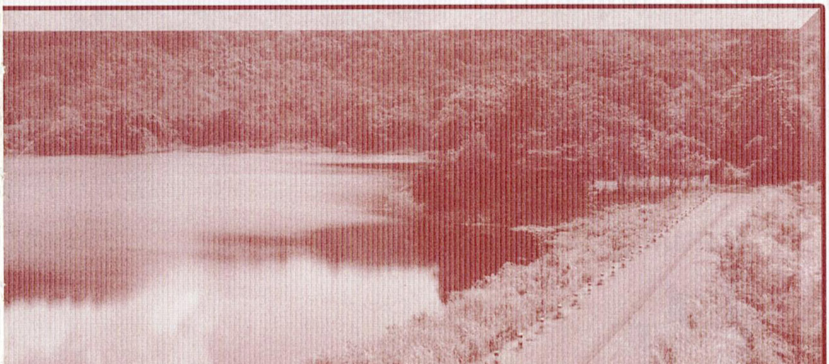

ดีจริงต้องนิ่ง

"คนขยันมีงานทำเสมอ
เพราะถือว่าไม่เลือกงานทำ
อะไรดูว่ามีประโยชน์ทำงานทุก
อย่าง เพราะว่างไม่เป็นจึง
มีงานทำได้ ทุกเรื่อง แม้ว่างๆ
เขียนหนังสือ นั่งสมาธิ"
ความดีจริงต้องนิ่ง และ
กระจายได้ทั่วไป ได้ทุกหนแห่ง
มีผลคือความสุข ความสงบใจ
ของทุกคน วางได้กับใจเจ้าของเอง
กับทุกอย่าง ดูว่าเป็นธรรมดาๆ
ทั้งหมด,,

น้ำใจ

น้ำใจกับน้ำดื่มเป็น
อันเดียวกัน ถ้าไม่มีน้ำใจ
น้ำดื่มก็ไม่มี,,
งานเดินเพราะมีน้ำใจดี
ทุกอย่างจึงดูว่าเป็นผลทางใจ
ทุกคนต้องทำใจดีๆไว้,

งานเกิดจากใจ

การทำงานทุกอย่างขอให้
ได้เกิดจากใจจริงๆ เป็นการ
สมัครใจ เต็มใจจริง งาน
นั้นๆถึงจะดูว่ามีอานิสงส์มาก
และประโยชน์ส่วนใหญ่ถึงจะ
สำเร็จ,,

๔ ธันวาคม ๒๕๓๙

งานกับใจ

งานกับใจคือต่อเนื่องกัน
ใจอย่างไรงานก็อย่างนั้น
คิดอย่างไร พูดทำเป็นผล
ให้แสดงออกต่อสังคม,,
ทนได้กับความถูกใจ
กับไม่ถูกใจของตน เพราะ
เป็นเรื่องของกิเลสคน และ
เป็นการวัดใจของตน
ทั้งนั้น

๔ ธันวาคม ๒๕๓๙

น้ำใจกับน้ำดื่มเป็น อันเดียวกัน ถ้าไม่มีน้ำใจ น้ำดื่มก็ไม่มี

ขยันอดทนเป็นเหตุ ความสำเร็จ เป็นผล แห่งความสุข

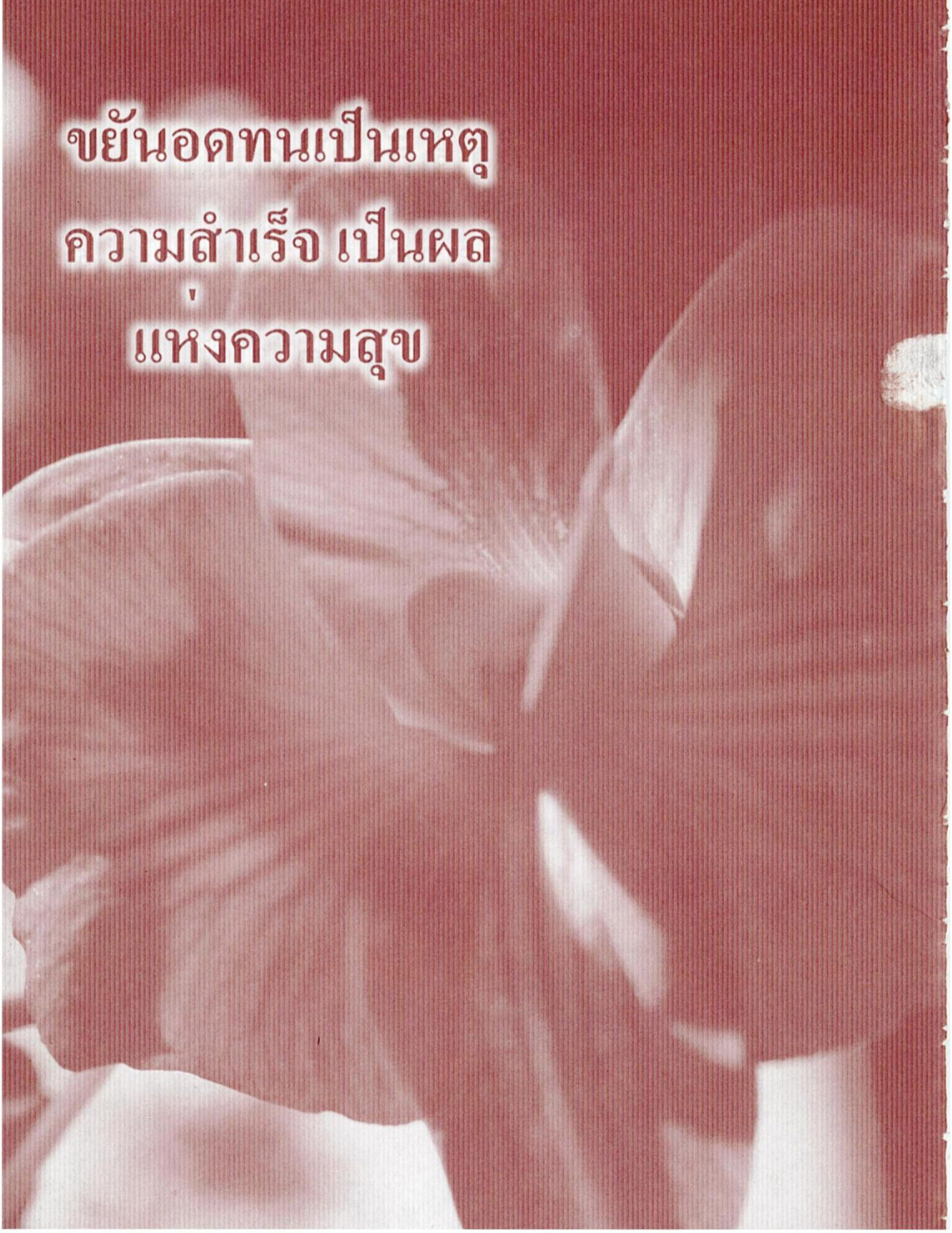

งานในใจ

เวลาผ่านไปโดยไม่ได้
หนักใจกับเวลา เพราะรู้ว่า
มีมืดกับแจ้ง คนคือคน
เป็นของธรรมดา เพียงรู้
เข้าใจในคนทุกอย่างจะหมดไป,,
งานภายนอกผ่านไปเวลาเท่านั้น
งานใจต่างหากไม่หยุดตามเวลา ไม่มี
มืดกับแจ้ง ความทุกข์ - สุขยังปรากฏ
ได้เหมือนเดิม ตั้งใจไว้ว่า หยุดทุกข์
ได้ด้วยใจเท่านั้น,,

๖ ธันวาคม ๒๕๓๙

เกียรติ.....

ผลงานเป็นเกียรติของคนทำงาน
เพราะมีงาน เกียรติคุณงามความดีย่อม
ปรากฏได้กับสังคม

๑๒ ธันวาคม ๒๕๓๙

พูดแก้ใจ

การได้พูดคุยกันเป็นการ
สร้างความเข้าใจกันได้ งานช้า
เพราะทุกคนไม่ยอมกัน ทิฐิมานะ
ไม่ลงกัน จึงทำให้ทุกอย่างจบลงได้ยาก,,
การพัฒนาใจคน คือ
การพัฒนาทุกอย่าง เมื่อเป็น
เช่นนี้จึงถือว่าเป็นการจำเป็น
อย่างยิ่งที่จะอบรมคนด้วยคุณธรรม
กันจะแก้ใจคนได้

๑๒ ธันวาคม ๒๕๓๙

ไม่รับผิด....ถูก

"การสร้างศีลธรรมจำเป็นต้อง
ปลูกฝังด้วยความดีอันเป็นแนว
ทางของชีวิต จะได้ก้าวหน้าในสังคม"
การไม่รับผิด - ถูกกับคน
เป็นการปล่อยวางได้ดีที่สุด
เพราะความผิดกับถูกเป็นความ
เดือดร้อนของแต่ละคนเอง
ใครจะไปรู้ดีกว่าตนเองเป็นอันไม่มี

๑๒ ธันวาคม ๒๕๓๙

สร้างใจ

หลักการสร้างตนให้
เป็นตัวของตัวเองนั้นต้อง
สร้างที่ใจ พอใจรวมแล้ว
ความสุขุมรอบคอบจะเกิด
ได้กับใจตน ความหนัก
แน่นจึงต้องมีกับการรับผิดชอบใดๆ,,
รับการใด จงทำการนั้น
"รับกิจกรรมใด จงทำ
กิจกรรมนั้นๆให้ดีพร้อม"

เหมือนแค่คน

"เข้าใจตน เข้าใจคน
เข้าใจงาน และเข้าใจสังคม
เป็นธรรมสมบูรณ์"
"คนเหมือนกันแต่ไม่เหมือน
กันเลย โดยอำนาจวาสนาบารมี
ความดี ชั่ว ต่างกันเหลือหลาย
ไม่เท่ากันทั้งรูปตัวตน ความ
คิดยิ่งต่างกันมาก"

แผ่ด้วยใจ

งานอบรมสั่งสอนเป็นงาน
ไม่หนักแต่งานใจหนัก เพราะ
ผู้คนร้อยแปดพันอย่าง ขอพึ่ง
แต่ก็สุดลำบากจะช่วยได้
พยายามแผ่เมตตาให้ทั่วถึงกัน

๑๔ ธันวาคม ๒๕๓๙

เพื่อ....ใคร

ทำงานเพื่องานให้บรรลุเป้า
หมาย จึงต้องทำงานเพื่อทุกคน
และให้ทุกคนได้รับความสะดวกดี,,

๑๖ ธันวาคม ๒๕๓๙

ดีไปหมด

อากาศดี สภาพสิ่งแวดล้อมดี
ทุกอย่างดี จิตใจปลอดโปร่งดี ขอให้
เพียงแต่แผ่เมตตากับสัตว์โลกมากๆ
ตั้งใจดีกับทุกคน เพราะถือว่าทุกคนดี
อยู่แล้ว เพียงแต่เรายังไม่ดีพอ
จึงไม่สามารถเข้าใจคนได้,,

๒๑ ธันวาคม ๒๕๓๙

ดีที่เข้าใจ

ทุกคนเข้าใจเรา เพราะเราเข้าใจ
ทุกคนดี งานเป็นตัวชี้เอง เราเข้าใจ
ใครกับใครแค่ไหน ความดีอยู่ตรงนั้นเอง,,

๒๒ ธันวาคม ๒๕๓๙

พัฒนาเอง

ความตั้งใจดีกับงาน ต้อง
ละเอียด รอบคอบ สุขุม,,
ความตั้งใจดีต้องรักษาไว้ให้จงได้,,
ความคิดสร้างสรรค์ เป็น
เรื่องของคนจะพัฒนาเอง เพราะ
งานใหม่ๆ ช่วยคิดกันแล้วช่วยกันทำ
งานนั้นๆ ตั้งใจรับผิดชอบสังคม,,

๒๔ ธันวาคม ๒๕๓๙

ดูที่คน

"งานมีอยู่แล้วและจะอยู่คู่กับโลก"
ความตั้งใจดีกับคนคงมีเหตุ
ต้องศึกษาให้เข้าใจในความตั้งใจดี
เพราะดูว่าคนนั้นมากเหลือ
หลายในกิจกรรม,,

๒๖ ธันวาคม ๒๕๓๙

ว่าง....วาง

ว่างเสมอนั้นคือใจที่ปลด
ละวางได้แล้ว หลุดพ้นจาก
อำนาจสมมุติ หรือตัวยึดหมด
ไปจากใจ ความสะดวกว่างมีเสมอ,,

๒๖ ธันวาคม ๒๕๓๙

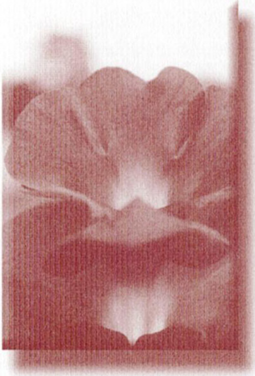

คู่ต่าง

กิเลสมันร้อน
คุณธรรมมันเย็น
ยิ่งเข้าใจดีกับทุกอย่าง
ดูว่าว่างเย็นสะดวกสบายใจดี,,

๒๖ ธันวาคม ๒๕๓๙

ต้องทำ

ชอบหรือไม่ชอบ
ไม่มีสิทธิ์จะทำหรือไม่ทำ
ขอได้เน้นประโยชน์ส่วนใหญ่
แล้วลงมือทำงานนั้น ความสุข
ของชนหมู่มากๆ

๒๖ ธันวาคม ๒๕๓๙

คนกับงาน

งานทุกอย่างต้องมีคนกำหนด
ในหน้าที่นั้นให้ชัดเจน ความสะดวก
การทำงานจะดีขึ้น,,
การจัดการใดๆ ต้องมีคนติด
ตามอย่างใกล้ชิด,,

๒๗ ธันวาคม ๒๕๓๙

เข้าใจตน เข้าใจคน
เข้าใจงานและเข้าใจสังคม
เป็นธรรมสมบูรณ์

หยุดทำงานกับทำงานไม่หยุด
คือคนคนเดียวกัน
เพราะทุกคนมีงานของตน
จนตาย

งานคน

งานควรทำให้มากๆ
เพื่อความสุขของคนโดยส่วนมาก
หนัก - เบา ต้องรับผิดชอบกัน
เร็วไว คืองานมีคุณภาพ,,
ความตั้งใจดี
ต้องพยายามมากๆจึงจะสำเร็จ
ตามวัตถุประสงค์
คนเป็นคนน่ะ
ดูว่าเป็นของธรรมดาๆ

๒๖ ธันวาคม ๒๕๓๙

งานกับคน

"คนหางานทำ กับคนถูกให้ทำงาน
ต่างถูกทั้งสองคน คือเป็นคนมีงานทำ"

๒๗ ธันวาคม ๒๕๓๙

ทำ...ไม่ทำ

"งานทำได้กับทำไม่ได้เป็นงานเช่นกัน"
"คนรักงานรักการเป็นคนเจริญ
ขอเพียงให้เป็นสัมมาชีพเท่านั้น"
"หยุดทำงานกับทำงานไม่หยุดคือคนเดียวกัน
เพราะทุกคนมีงานของตน จนตายมีงานทำตลอด"

รอกำลังใจ

"ความตั้งใจของทุกคนดีอยู่แล้ว เพียงให้โอกาส
และมีคนสนับสนุน ทุกอย่างจะมีผลดีเลิศ"
คนทำงานเขาพร้อมทำแล้ว
เพียงแต่สนับสนุนให้กำลังใจ
ทุกอย่างจะผ่านพ้นได้เอง เพราะเจตนาดีแล้ว
รักสุขเกลียดทุกข์ เหมือนกันหมด,,

โอกาส....ผลงาน

คนเราพร้อมดีเหลือหลายเพียงแต่ทนนิดหน่อย
ทุกอย่างจะเรียบร้อยดี พยายามรวบรวมข้อมูลให้ดี,,
"งานของคนเป็นผลงานของสังคมโดยแท้
ทั้งนี้อยู่ที่จิตใจของคนที่ผ่านการฝึกฝนมาดีแล้ว"
"โอกาส , สถานที่และเวลาให้กับตัวเองแล้ว
เพียงตั้งใจรับผิดชอบตนเองให้มากขึ้น"

๒๘ ธันวาคม ๒๕๓๙

คิด....ทำ

"เริ่มงานจากการคิดไว้ดั้งเดิม
ทุกอย่างต้องติดตามและทำกันจริงจัง
เพื่อคนโดยส่วนมากของสังคม"

๒๘ ธันวาคม ๒๕๓๙

ดูตัวเองก่อน

"รักษากาย รักษาใจ ยอดดี"
เตรียมพร้อมกับการจัดงานทุกอย่าง
งานวัด, งานบ้าน, และงานเล็กๆน้อยๆ
ต้องเตรียมพร้อมทุกอย่างเสมอ,,
งานกับคนนั้นต้องละเอียด
ดูเขาดูเราให้ดีทุกอย่างจะได้สมบูรณ์
เพราะทุกคนนั้นจะเข้าข้างตัวเอง,,

๑ มกราคม ๒๕๔๐

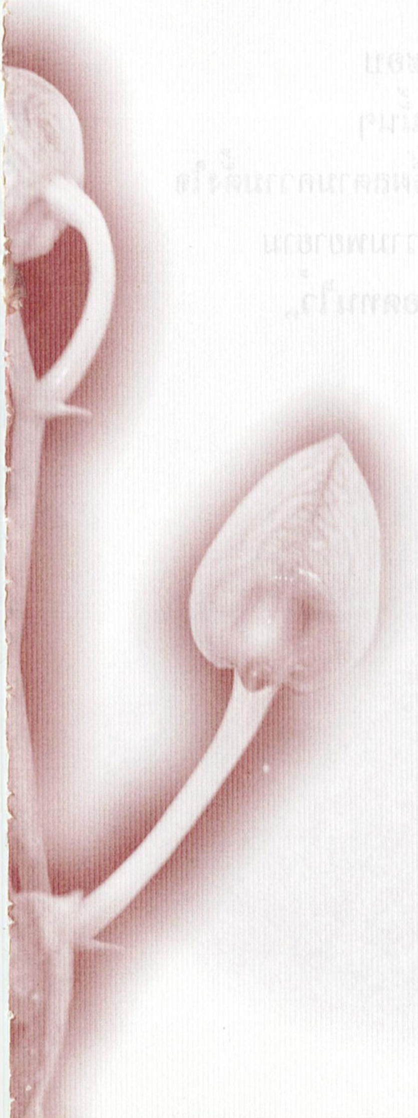

ความดีนั้น

๑ ต้องละราคะ โทสะ โมหะ
๒ ทำตัวโลภ , โกรธ , หลง
ให้หมดไปให้ได้,,

๑ มกราคม ๒๕๔๐

ดูกันและกัน

การให้ความสำคัญในกันและกัน
ก็จะเกิดจดจำในสิ่งที่รับผิดชอบ
และผิด - ถูก ชั่ว - ดี
จะมากด้วยเหตุผลกว่าเดิม
และจะดีได้มากๆ เป็นที่เชื่อ
ถือในกันและกันมาก,,

๑ มกราคม ๒๕๔๐

ช้า....เร็ว....ดี

ความดีจริงต้องรับผิดชอบ
ให้ละเอียดกับการงานนั้นๆ
ตั้งใจไว้ว่า จะดำเนินงานให้สัมฤทธิ์ผลตามความตั้งใจ
เพราะถือว่าความสำเร็จอยู่ที่ความพยายาม
ไม่ยกเว้นผู้ใดช้าบ้างเร็วบ้างอดทนไว้,,

๑ มกราคม ๒๕๔๐

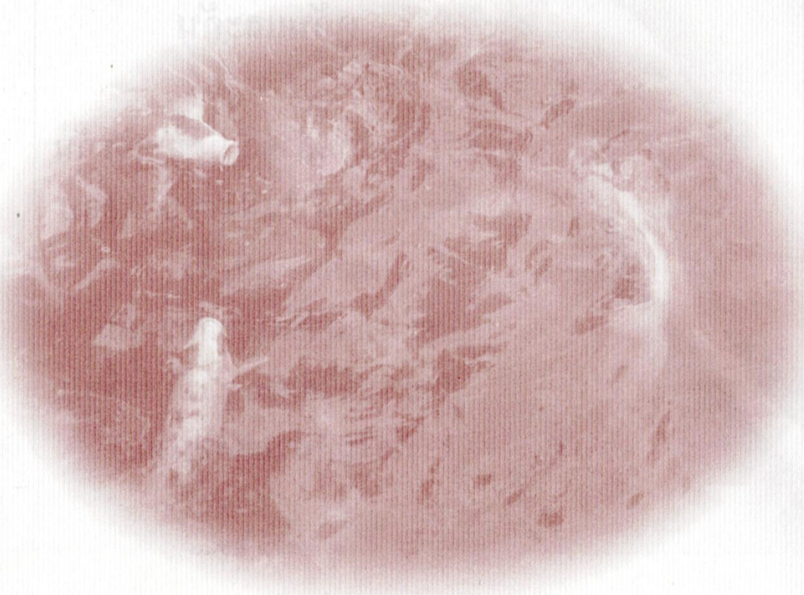

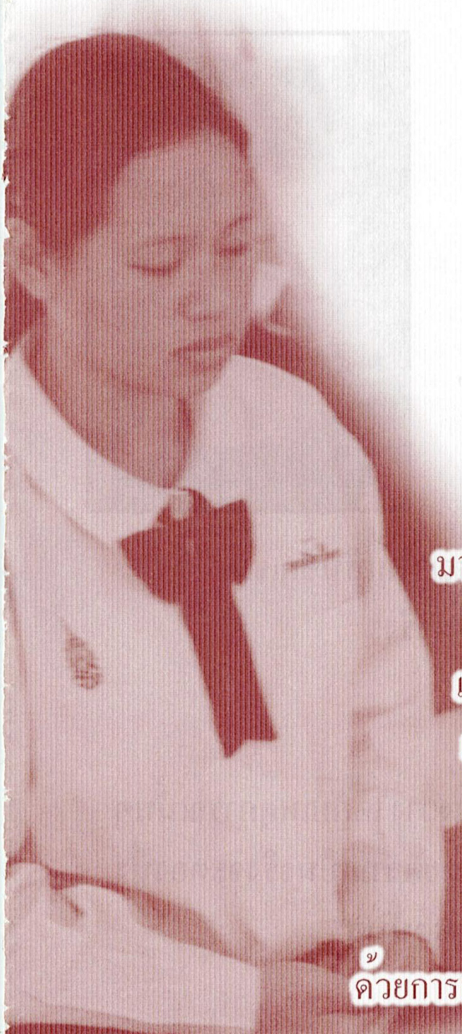

เพลินกับพัก

ความทุกข์ของผู้เสพกาม
มากด้วยกิเลสจึงยากจะสังเกต
ความทุกข์ของตนได้
เพลินกับความทุกข์ไปวันๆ
เหมือนสุนัขแทะกระดูก,,
พักกายกับพักใจ
จำเป็นทั้งสองอย่าง
ควรรักษากายกับใจ
ด้วยการพักอยู่ด้วยความมีสติ สัมปชัญญะ
คือรู้ตัวเอง,,

๑ มกราคม ๒๕๔๐

อารมณ์

"สอบอารมณ์ของตน
ด้วยอารมณ์ของคน
เมื่อมากระทบกับใจตนเสมอ"

"สิ่งที่มีอยู่แล้วควรพิจารณาให้เห็นชัดเจน
ตามความเป็นจริง"

"สุดของเหตุ - ผลแต่ละอย่างคงวางได้กับเหตุการณ์นั้นๆ
เพราะถึงที่สุดของธรรมแล้วโดยความเป็นจริงจะต้องนิ่ง
วางได้ในเหตุนั้นๆ"

ตั้งใจธรรม

"ความตั้งใจไว้แล้ว
จะต้องระวังรักษาให้สมบูรณ์
ในความตั้งใจของตนเสมอ"
หยุดได้กับทุกสิ่งอย่าง
เป็นธรรมกับทุกคน
เพราะโดยเหตุแล้วต้องหยุด,,

๑ มกราคม ๒๕๔๐

หลักการพระ

"รู้หน้าที่ มีเมตตา วาจาไพเราะ"
"สำรวมกาย วาจา ใจ"
คิดก่อนทำ-พูด,,

๑ มกราคม ๒๕๔๐

ให้เขาเราได้

ให้ความสำคัญเขา
คือให้ความสำคัญกับเราโดยแท้,,
เมตตากับคนอื่น
คือเมตตาตนเองโดยแท้,,
ฉะนั้นผู้ให้จึงได้ชื่อว่าผู้ได้,,

๑๐ มกราคม ๒๕๔๐

*สาเหตุที่ให้วานกันไม่ได้

๑. ไม่ใช่หน้าที่
๒. ไมตรีไม่มี
๓. วลีไม่ไพเราะ
๔. โอกาสไม่เหมาะ
๕. มีเหตุทะเลาะกันไว้และ
ไม่เข้าใจกัน,,

๑๐ มกราคม ๒๕๔๐

ใช้ให้เป็น

ภูมิปัญญาของแต่ละคนต่างกันเหลือหลาย
เมื่อเป็นเช่นนี้ควรระวังในการสั่งการนั้นๆด้วย
ไม่เช่นนั้นจะเสียของหรือเสียเงินได้ง่ายๆ
เพราะปัญญาคนไม่เท่ากัน,,

๑๕ มกราคม ๒๕๔๐

บุญกับงาน

บกพร่องกับเรียบร้อยจะคู่กันเสมอ
สำนึกได้รีบกลับตัวแก้ไขปรับปรุงได้
เป็นแนวปฏิบัติที่ดีของชีวิต
งานทุกอย่างถ้าทุกคนทำด้วยใจรักงานนั้นๆ จะมีผลดีเลิศ
ขอให้ถือว่าบุญกับทุกคนที่มีงานทำแล้ว
ยิ่งดูว่าเป็นงานพิเศษแล้ว
ยิ่งเป็นการเพิ่มบุญกับทุกคน,,

๒๑ มกราคม ๒๕๔๐

จุดกำหนด

"นิมิตเป็นเครื่องหมายของปัญญา
เมื่อมากำหนดรู้ได้ด้วยตนเองแล้วพึง
กำหนดด้วยพรหมวิหารธรรม
จะเป็นการวางได้กับใจเจ้าของ
เพราะในพรหมวิหารนั้นบ่งบอกด้วยความวางได้เสมอ
สัตว์โลกถูกจำแนกด้วย
กิเลสกรรมปัจจุบัน
และวิบากกรรมในอดีตเท่านั้น"

๒๒ มกราคม ๒๕๔๐

กบในกะลา

ฟังคนพูดต่างก็ยกเอากิเลส
ภูมิธรรมภูมิปัญญาของตนมาโอ้อวด
และตัดสินด้วยความสามารถของตนเท่านั้น
เป็นนักคาดฝันใน
ความรู้สึกนึกคิดของตนเท่านั้น
ไม่ใช่ความเป็นกลางจริง
เมื่อเป็นอย่างนี้จึงวางได้กับทุกสิ่งอย่าง,,

๒๒ มกราคม ๒๕๔๐

ต่างจิต

ระดับจิตใจของคนนั้น
ต่างกันมากๆเกินคาดไว้
เพราะต่างกันได้ฝึกมาแล้ว
มากน้อยเท่านั้น
จึงควรวางได้กับระดับกิเลสเขา
กิเลสเราถือว่าสมบัติของสัตว์โลก,,

๒๒ มกราคม ๒๕๔๐

ต้องแยก

งานด้านจิตใจยังไม่หมดจึงทำงานได้น้อย
ถ้าหมดงานด้านจิตใจสอนตนแล้ว
งานภายนอกจะทำได้มากๆ
และเกินคนทั่วไป
เพราะภายในว่างแล้ว
คิดการภายนอกจึงดูง่ายๆ

๒๒ มกราคม ๒๕๔๐

ต้องหยุด

ทุกคนมีความอยาก
แต่ความสับสนยุ่งยากภายในใจของตน
ยังมีมากเหลือหลาย จึงยากจะ
สำเร็จได้ อาศัยการปล่อยวางเสมอ
ในกฎพระไตรลักษณ์ด้วยปัญญา
จะนำพาความสะดวกให้กับทุกคน

๒๒ มกราคม ๒๕๔๐

คู่กัน

รวมความดีกัน จะสร้างสรรค์
สถาบันให้ดีได้สะดวก,พัฒนาใจ
คือ พัฒนาทุกอย่างแล้ว,
คนเกินกันมากตรงภูมิปัญญาฐานะของสังคม

๒๙ มกราคม ๒๕๔๐

คุยกัน

การสร้างประโยชน์ร่วมกันเป็นยอด
ความดีของโลกวิสัย เมื่อเป็นเช่นนี้ทุกงาน
จึงต้องมีการนัดประชุมกันไม่ว่าจะเป็นงานใดๆ

กิเลสทั้งคู่

หลับไม่อยากตื่น ตื่นไม่อยากหลับ
คำว่าหลับไม่อยากตื่น เพราะถือว่าพอแล้ว,
คำว่าตื่นไม่อยากหลับเพราะอยากทำงาน
ให้เสร็จตามความตั้งใจ

๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๐

รู้ให้ทัน

ทนกับความรู้สึกของตัวเองที่ไหว ไม่ไหว
กับกิเลสของตนเองว่า
ตื่นไม่อยากหลับ หลับไม่อยากตื่น
เพราะถือว่าหมดความจำเป็นแล้ว,,

๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๐

เล่นขี้

คนเรานี้ดูว่าเล่นขี้ของตน
ขี้โกรธเป็นพื้นฐาน
ขี้อันธพาลเป็นหลักใจ
อ่อนแอกับกิเลส
โมโหโทโสง่าย
จึงตกเป็นคนอันธพาลเรื่อยไป,,

๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๐

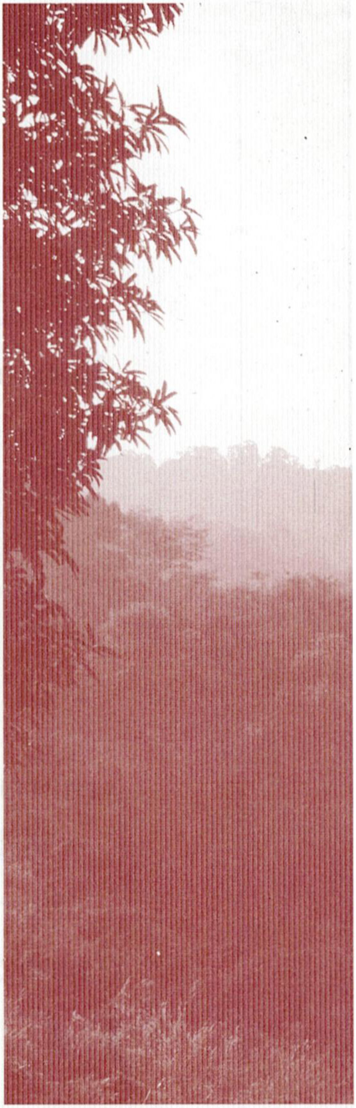

ที่สุด

สุดตายคือตายเท่านั้น
หมายถึงหมดกิเลส
หมดอำนาจยึดติดกับสิ่งที่มีอยู่
มีความว่างเสมอกับอารมณ์,,

๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๐

สติกำหนด

ความดีเท่านั้นดูว่าต่างจากคนธรรมดา
คนธรรมดาเหมือนคนทั่วๆ ไป
ที่ไม่ได้ทำความดีอะไรพิเศษมากกว่าคนอื่น
เมื่อเป็นเช่นนี้ จึงควรเพิ่มดีด้วย
รูปแบบต่างๆ โดยอาศัยความมีสติ
สัมปชัญญะเป็นตัวกำหนด,,

๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๐

กายดี ใจต้องดี

สภาพร่างกายไม่พร้อมใจพร้อม
ทำงานได้ไม่ดีเท่าที่ควร
เมื่อเป็นเช่นนี้การบำรุง
รักษาต้องพยายามดูแลเท่าที่จะทำได้
ใช้ไปซ่อมไปยังถือว่าดีอยู่,,

๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๐

งานใจสำคัญกว่า

งานกายนั้นซ่อมได้ซ่อมมันไปก่อน
ซ่อมไม่ได้ขายเป็นเศษเหล็กไป
อันว่าใจของเราก็เช่นเดียวกัน
พยายามดูแลรักษาเทาที่จะทำได,,

๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๐

ธรรมมีแล้ว เพียงทำใจ ให้สงบระงับลงได้ เป็นธรรมกับทุกคน

ทุกคนเป็นสมบัติของ
ธรรมชาติ อำนาจกิเลส
เป็นสมบัติของปุถุชน

ดีที่ใจ

"ความดีของใจเป็นยอดความดีของทุกสิ่งอย่าง
ถือว่าเหตุดีแล้ว"
"อบรมด้วยศีลธรรม ด้วยความละเอียดของใจที่ฝึก"
/ ความตั้งใจดีกับทุกฝ่าย
จึงพยายามเสริมกำลังความคิด
เพิ่มปัญญากับทุกคน /
ความดีเป็นเรื่องของใจ
ควรฝึกใจจะได้พูดถูกทำถูกคิดถูก,,
ความทุกข์เกิดได้จากใจ
เพราะสังขารเป็นเหตุ /

๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๐

ความเข้าใจผิด

คิดว่า น่าจะใช่ ค้นเดา คิดเอาเอง
เป็นที่มาของความผิดพลาดทุกเรื่องได้
พึงระวังให้ดีอย่าเผลอไป /

๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๐

รู้ทันรู้ธรรม

การรู้เท่าทันต่ออารมณ์เป็นการรู้ธรรมภายในใจของตน
เมื่อเป็นเช่นนี้การควบคุมอารมณ์ได้
คือ ความมีธรรมในใจแล้ว การเฝ้าระวังรักษาใจ
ได้ไม่ให้หวั่นไหว เป็นธรรมกับทุกคนแล้ว /
"ธรรมมีแล้ว เพียงทำใจให้สงบ
ระงับลงได้เป็นธรรมกับทุกคน"
ความดีภายในใจเป็นผล
ให้พฤติกรรมของคนทุกคนดูว่างามเหมาะสมแท้
ด้วยความดีของทุกคนที่มีอยู่ในใจแล้ว
จึงดูว่าเวรภัยไม่มีกับทุกคน /

กายเปลี่ยนใจไม่เปลี่ยน

"ตายแล้วไปเกิดทันที ในภพนั้นๆไม่สงสัย"

สภาพที่ทนได้ เป็นการชั่วคราวเท่านั้น

เพราะจะต้องเปลี่ยนแปลงตามสภาพของสังขาร

จิตใจเท่านั้นจะไม่มีความเปลี่ยนแปลง

เมื่อฝึกได้ดีแล้วจะไม่มีหวั่นไหวต่ออารมณ์นั้นๆ

๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๐

ยากรู้ใจ

สภาพใจของคนนั้นยากที่จะรู้ได้

เพราะถือว่านานาจิตตัง

สุดจะห้ามได้และรู้ได้ ถ้าตราบใดยังมีกิเลสอยู่

ตราบนั้นคงมีเรื่องพูดคุยกันไม่จบได้,,

ทุกคนจึงต้องใช้เวลาและดูความตั้งใจเท่านั้น

พยายามมองคนให้ดีได้แม้งานการเช่นเดียวกัน

ควรดูว่าทุกอย่างดี เพียงอย่าให้ถูกใจเรา

วางไว้ตรงกลางๆทุกคน ทุกอย่างจะสะดวกสบายดี,

๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๐

มองกันคุยกัน

คนเราถ้าได้พูดคุยกันแล้ว
ทุกอย่างจะคลี่คลายได้หมด
เพราะถือว่าเป็นการให้โอกาสอธิบายกันได้
จะจบลงในทางที่ดีหมด,,
ตั้งใจแล้วต้องพยายามให้มากๆ
ในการที่จะทำความสำเร็จในกิจการนั้นๆ
ทุกคนมีปัญญาแล้ว
เพียงกลั่นกรองกันเท่านั้น,

๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๐

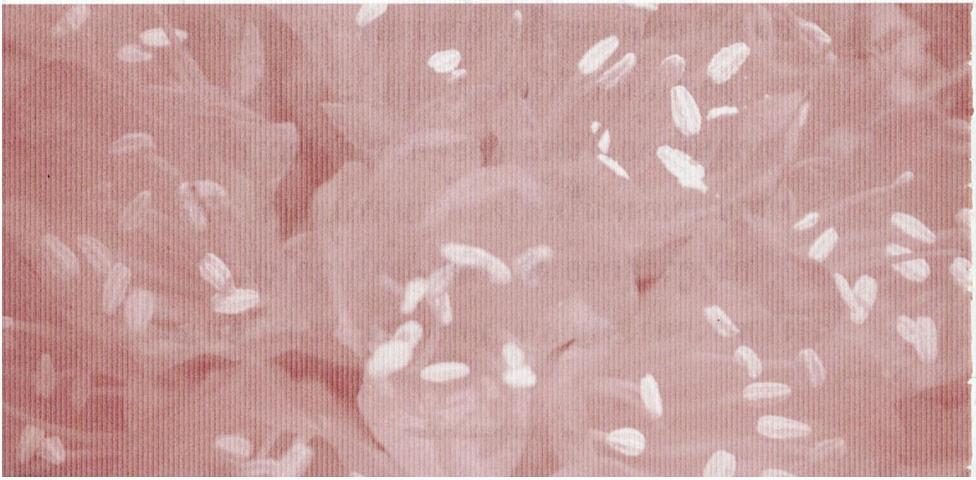

มิตรดี

มิตร - เพื่อน - สหายดี
ทำให้จบพรหมจรรย์ได้ทุกอย่าง และมีงาน
เป็นเครื่องอยู่ของตนจะทำให้อยู่ได้ดี,,

๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๐

เหมือน....ไม่เหมือน

ฝันกับนิมิต ต่างกันสำหรับคนทั่วไป
ส่วนผู้มีจิตใจมั่นคงแล้วสมาธิดีแล้ว
เหมือนกันหมดทั้งฝัน - นิมิต เป็นอันเดียวกัน

๙ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๐

อุเบกขา

ความเมตตากอปรด้วยอุเบกขาธรรม
จะนำเหตุผลมาให้ด้วยทุกเรื่องไป
ปัญญาต้องใช้ด้วยอุเบกขาธรรมกับผู้เข้าไปเกี่ยวข้องเสมอ
การรับผิดชอบใดๆจะได้ชื่อว่าดีได้,,

๑๐ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๐

จุดเด่นของครูอาจารย์

๑. สอนน้อยฉลาดในการสอน
๒. ฉลาดในการยกย่องคนอื่น
๓. ลดได้แล้วซึ่งทิฐิมานะ
ยอมต่อครูอาจารย์อย่างสนิท
๔. อาจหาญในข้อปฏิบัติ
รับผิดชอบหมู่ด้วยพระธรรม
พระวินัย ผู้หวังความหลุดพ้น
จึงถือเป็นสิ่งสำคัญยิ่งในการยอม
ลดทิฐิมานะต่อครูอาจารย์
มีความเคารพเป็นหลักฐาน
ผลงานจึงโดดเด่นในข้อปฏิบัติ,,

๑๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๐

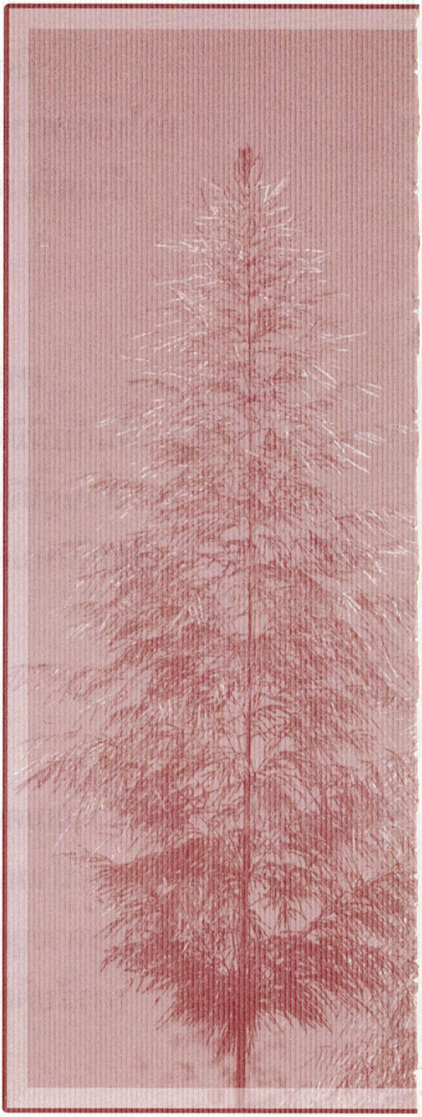

พระจริง

ความที่ไม่ด่างพร้อยในพระธรรมวินัย
จึงทำให้สง่างามกับหมู่เสมอ
สายงานดูงามต่อการดำรง ชีวิตให้อยู่ได้,,

๑๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๐

ต้องจบ

พร้อมกันประชุมพร้อมกันเลิก
อยู่ในกฎเกณฑ์เสมอจะเป็นมงคลกับตนเอง,,

๑๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๐

หมากับคน

ไม่เลือกสถานที่ ไม่มีมารยาทอันงามของสังคม
เพราะอำนาจกิเลส หมาหรือสุนัขกัดกัน
เพราะไม่ยอมกัน คนทะเลาะกันเพราะ
มีความชั่วเท่ากันบุคคลเหล่านี้บ่อนทำลายสถาบัน
ขาดความอดกลั้น ทำดีตลอดแต่ขาดสติเสียคนได้ทันที,,

๑๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๐

คม 2 ด้าน

การทำงานถ้าทุกคนไว้ใจกัน
เชื่อมั่นในกันทุกอย่างจะราบรื่น
และเป็นอิสระในการตัดสินใจ
เพียงคอยติดตามของแต่ละคน
ถ้าไม่นอกขอบเขตอยู่ในกติกาแล้ว
ปล่อยให้ได้แสดงความสามารถเต็มที่,,

๑๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๐

หนักที่ใจ

"ความดีของทุกคนมี
เพียงฉลาดในการใช้งานในคนและสิ่งของเท่านั้น
ความดีของคนนั้นต้องมีกิเลสน้อยลง
ถึงจะเพิ่มดีและรักษาดีได้
ไม่งั้นจะลดดีเพิ่มชั่วได้ง่าย เพราะกิเลสหยาบมากๆ
ถ้าเราคอยระวังอยู่ทุกอย่างจะดีได้"
งานอบรมใจคนเป็นงานหนักและหนักกว่าทุกงาน
แต่กระนั้นก็ไม่สุดวิสัย เพราะถือว่าเป็นบุญเฉพาะตน
จิตใจของคนนั้นถ้าเราให้ของดีๆบรรจุลงไปแล้ว
ทุกอย่างจะดูว่าเย็นสงบได้หมด,,
ความเด็ดขาดกับการจัดการ
ชั่วกับดีของแต่ละคนเป็นเหตุผลเฉพาะตน
อาศัยหลักความจริงใจมีน้ำใจ บริสุทธิ์
จึงตัดสินเด็ดขาดได้กับกิเลสของมนุษย์ /

๑๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๐

ดีแต่ดีไม่ได้

บุคคลนั้นต้องการความดี
แต่ดีไม่ได้เพราะกิเลสหนามาก,,
ความทุกข์ของคนที่หวังได้
ความทุกข์ของคนที่เสียผลประโยชน์
ย่อมไม่น้อยกว่ากันนัก /
ดูรู้สถานะของคน
เป็นสิ่งที่ควรให้อภัย /

๑๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๐

ต้องจบ

พยายามทำงานให้จบได้
ด้วยความดีที่ตั้งใจไว้แล้ว /

๑๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๐

ศรัทธาหนัก

งานอบรมเป็นงานหนัก
เพราะเป็นการสร้างศรัทธา,,
อบรมงานหนัก
พัฒนางานเบาเท่านั้น /
นอกนั้นสบายๆดี /
พัฒนาตน พัฒนาคน เป็นบุญกับทุกคน /

๒๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๐

จิตกอนคนตาม

พัฒนาบุคคลต้องพัฒนาจิตใจ
เพื่อให้งานทุกอย่างดีขึ้น
จะได้เพิ่มบารมีให้กับตน /
ความดีทำยากเหลือหลายพึงเพิ่มดีด้วยความดี /

๒๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๐

รู้เหตุ

งานพัฒนาตนจำเป็นกว่าพัฒนาอื่นใด,,
คนนั้นหลายระดับทุกข์
พึงกำหนดรู้ในเหตุแห่งทุกข์นั้น
แล้วปล่อยวางได้ตามความจริง,,

๒๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๐

นิมิตกับฝัน

งานเพื่อคนทุกคน
งานใจเท่านั้นจะนำพาชีวิตใหม่ให้ดีได้ /
สุขกับทุกข์เป็นของทุกคน
เพียงให้รักษาระดับให้ได้พอแล้ว
ทางด้านจิตใจ,, นิมิตกับฝัน ต่างความสงบของใจ
ความละเอียดของใจ
มีกำลังสมาธิกับไม่มีกำลังสมาธิ
ต่างกันในสิ่งที่ดูรู้เห็น
เพราะอำนาจใจเป็นตัวกำหนด,,

๒๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๐

สับสนกิเลส

งานกับคนแยกไม่ได้เพราะไม่มีคน
ก็ไม่มีงานยิ่งกิเลสมากเท่าไร
งานยิ่งมีความสับสนมากเท่านั้น
น้ำใจไม่สะอาดยุ่งไปหมด,,

๒๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๐

อดทน...ทนอด

ความอดทนเป็นที่มาของทุกสิ่งทุกอย่าง
เพราะความเปลี่ยนแปลงของอารมณ์
คนนั้นมากล้นเหลือหลาย ถือว่าเป็นเครื่องสอบ
วัดอารมณ์ตนได้กับทุกอย่าง ด้วยอำนาจ
สติ-สัมปชัญญะ นำพาหมู่ให้เสียคนได้ถ้าแม้ว่า
อำนาจสติไม่ดีพอ กิเลสหยาบๆจะครองใจคน
ได้ง่าย อาศัยความตั้งใจไว้ดี
ภัย-เวรดูว่าหมดจากความรู้สึกนึกคิดของตน
ได้กับทุกอย่างเพราะถือว่ากิเลสส่วนตนไม่มี
ส่วนอื่นใดคงดูว่าสะดวกหมด,

เมตตาค้ำจุน

วันเดือนปีมีเท่ากันก็จริงอยู่
ด้วยอำนาจบุญเก่า บุญใหม่สั่งสมไว้ไม่หยุดหย่อน
ความดีนั้นย่อมปรากฏ
เป็นผลให้ตนบรรลุความตั้งใจได้โดยง่าย
สู้ต่อกิเลสตนได้
เป็นสู้ได้กับกิเลสของทุกคน
หลุดพ้นจากอำนาจยึดได้อย่าง
เป็นอันว่าหลุดได้ทุกสิ่งอย่าง
คนเราโดยทั่วๆไปเหมือนๆกัน
เพียงว่าสิ่งแวดล้อมเป็นส่วนหนึ่งทำให้เกินกัน
คงต้องอาศัยความมีเมตตาเป็นเครื่องหนุนส่ง
จะนำคณะให้เย็นได้เพราะ
ถือว่าเย็นจะดับร้อนได้เสมอ /

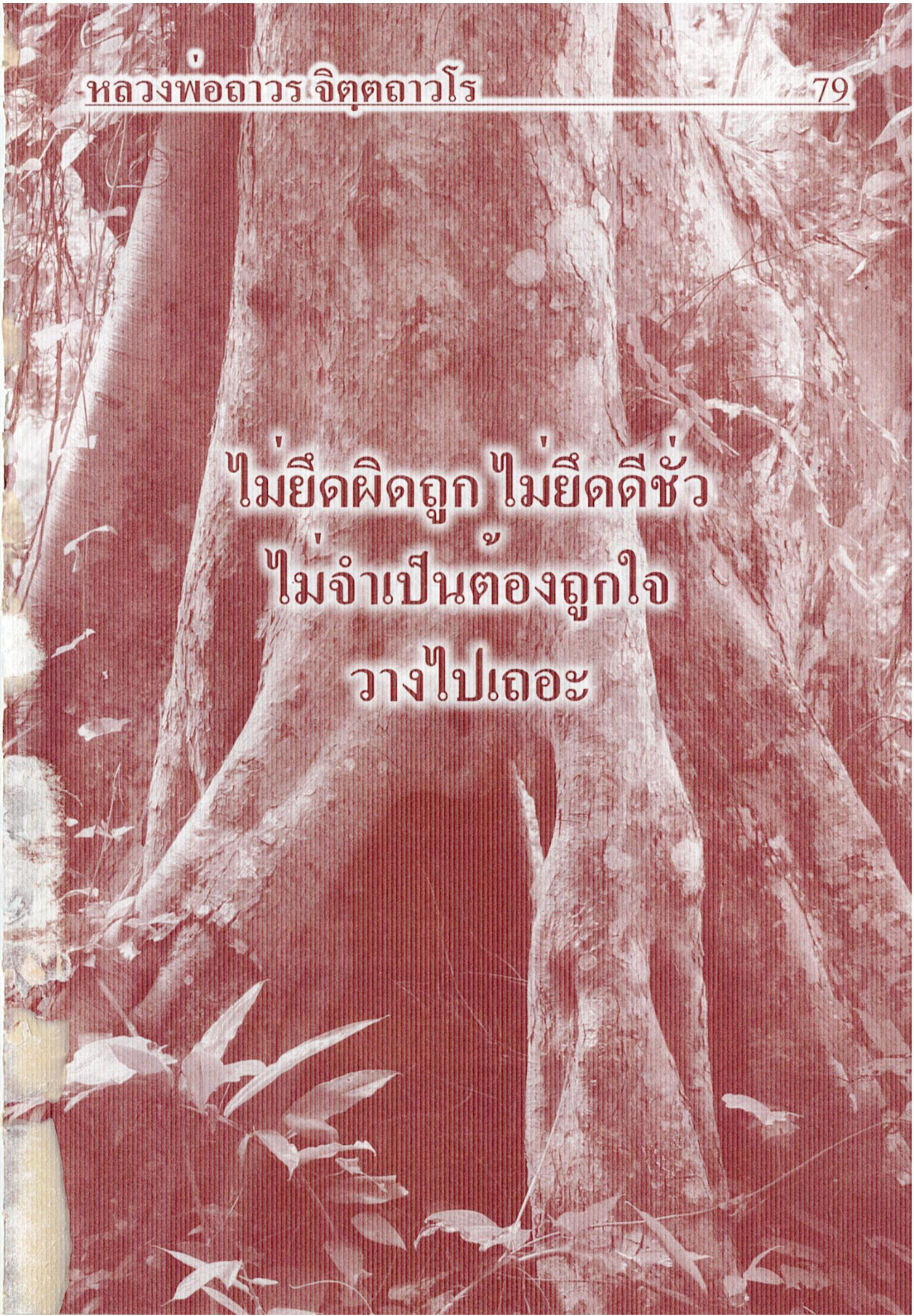
ไม่ยึดผิดถูก ไม่ยึดดีชั่ว
ไม่จำเป็นต้องถูกใจ
วางไปเถอะ

ความเข้าใจผิด คิดว่า
น่าจะใช่ คาดเดา เป็นที่มา
ของความผิดพลาด

เพราะใจ

โลกธรรมเราหมดจากใจแล้ว
อย่างอื่นจะดูว่าหมดไปเอง
ความเสื่อมกับโลกธรรมมีอยู่กับทุกคนแล้ว
เพียงรู้เท่าทันกิเลสของพวกเขา,,

พวกเขาคือพวกกิเลส
เพราะใจไปยุ่งกับเขา
กิเลสจึงนำพาให้ตัวเราเดือดร้อน
จึงต้องวางพวกเขาไว้เสมอ
เห็นเป็นโลกธรรม
อย่าหนีกฎพระไตรลักษณ์,,
อนิจจัง ทุกขัง อนัตตา

หลุด(โลก)พ้น(ทุกข์)

ทุกคนเป็นสมบัติของธรรมชาติ
อำนาจกิเลสเป็น
สมบัติของปุถุชน /
คนหลุดพ้นจึงถือว่า
พิเศษสุดกับธรรมชาติ,,
ทุกคนมีหน้าที่ช่วยงานรับผิดชอบ
กับคณะได้ดีทุกอย่าง
อากาศร้อนคนเย็นพอทำงานกัน,,

๓ มีนาคม ๒๕๔๐

คนดี

ทุกคนเป็นคนดี
ตั้งใจร่วมกันเพื่อสร้างสรรค์สังคมให้ดีด้วย /

๕ มีนาคม ๒๕๔๐

ช่วยเขา...เขาช่วย

เราช่วยเขา ส่วนเขาจะช่วยเราหรือไม่?
เป็นเรื่องไม่สำคัญอะไร
ทำแล้วเป็นดีเลย /

๕ มีนาคม ๒๕๔๐

คลุกคลีคน

สำนึกในความตั้งใจดีของทุกคน
จะเป็นการปรับปรุงเปลี่ยนเส้นทางชีวิตของตนได้ในทางที่ดีขึ้น
การคลุกคลีกับคนเป็นเหตุทำให้ทุกสิ่งอย่างเป็นบุญกุศลเฉพาะตน
เพียงระวังรักษาความตั้งใจดีของตนไว้ /

๘ มีนาคม ๒๕๔๐

สัจจธรรม

ธรรมเป็นสิ่งที่มีอยู่แล้ว
เช่นภูเขา , สัตว์ - คน เหล่านี้,,

๑๑ เมษายน ๒๕๔๐

ทำแล้วสุขก็ทำ

ทำงานอะไรก็ได้
เพื่อความสงบสุขของสังคม
ตั้งใจไว้แล้ว พยายามทำให้ได้
เพื่อความสุขของคณะ,,

๑๑ เมษายน ๒๕๔๐

เมตตาธรรม

สงเคราะห์ลูกหลาน
ด้วยธรรมอันงาม
และวัตถุอันควร,,

๑๑ เมษายน ๒๕๔๐

เติมใจ

ความตั้งใจดีแล้วพยายามเพิ่มดีในใจให้มาก

๑๑ เมษายน ๒๕๔๐

ทุกขปนสุข

"ความเพียรเป็นเหตุ ทำให้ทุกคนสำเร็จ"

ความทุกข์ทรมานของมนุษย์ผู้เสพกามมากล้นเหลือหลาย

กับภาระภายในและภาระเลี้ยงดูมากๆ

๑๑ เมษายน ๒๕๔๐

มีมากมีน้อย

ความสุขนั้นมี

แต่ความทุกข์นั้นมากล้นเหลือหลาย

เพราะถือว่าทุกข์มากกว่าสุข

กำหนดไว้ในกองทุกข์จะได้เห็นโทษ,,

๑๑ เมษายน ๒๕๔๐

คนคบได้กับได้คบคน

"มองโลกด้วยความน่าสงสารกับการดิ้นรนของสัตว์โลก
เพื่อให้อยู่ได้และอยู่ได้อย่างสมกับกิเลสต้องการ"
คบคนได้แต่อย่าคบคนจนลืมว่า
คนนั้นมีรสชาติต่างกันมาก
ทั้งความคิดและการกระทำ
พึงระวังรักษาความเป็นคนด้วยปัญญาของตน
ศึกษาคนให้เข้าใจในคำว่า คน

๑๑ เมษายน ๒๕๔๐

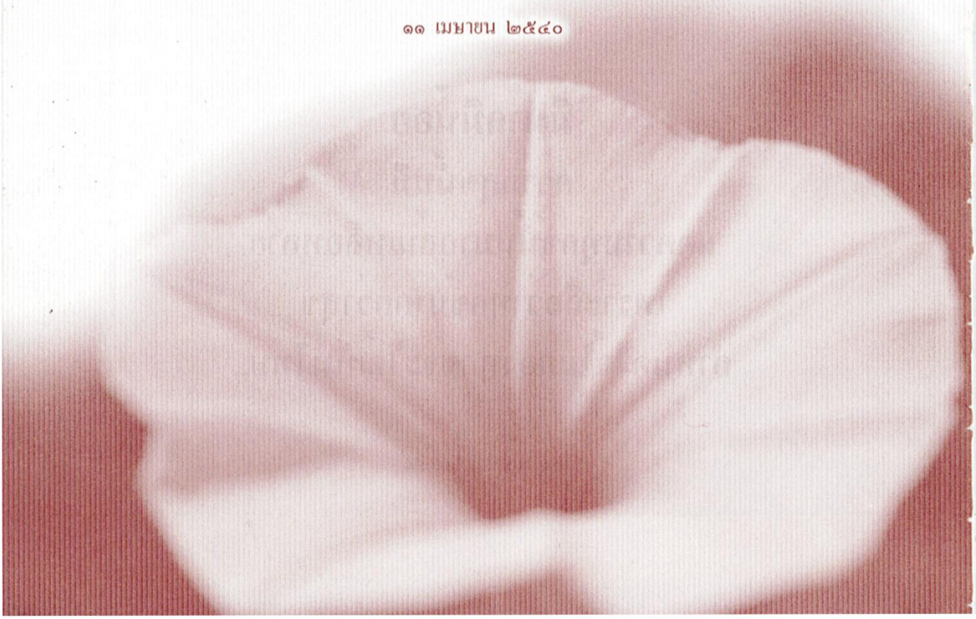

คบให้เป็น

คบกับมนุษย์หรือมน+อุสสพอพูดกันรู้เรื่อง
เพราะได้ฝึกฝนอบรมมาบ้างแล้ว
ขัดเกลาพอสมควรแล้วถึงจะได้เป็นมนุษย์
จึงไม่ควรคบใครจนลืมนึกถึงความดีของคน //

๑๑ เมษายน ๒๕๔๐

วัตถุกับคน

พัฒนาคนกับพัฒนาวัตถุต่อเนื่องกัน
เมื่อเป็นอย่างนี้ต้องระวังวัตถุกระทบคน
คนกระทบวัตถุได้
ดูว่าประโยชน์ควรได้เสีย //

๑๑ เมษายน ๒๕๔๐

สอนตัวก่อน

อบรมตนก่อน ค่อยอบรมคนอื่น
เพราะการอบรมเป็นการเผากิเลสหยาบ
ให้เบาบางลงไปได้ตามลำดับ พึง
อาศัยการขัดเกลาบ่อยๆจะทำให้เบา
บางลงได้

๑๑ เมษายน ๒๕๔๐

สัจจะ

พึงตั้งใจไว้ด้วยปรารถนาดี
กับคนทั่วๆไปว่า กรรมใครก่อ
คนนั้นต้องรับเอง

๑๑ เมษายน ๒๕๔๐

ทุกข์บังตา

คนเดินในที่มืดย่อมมองไม่เห็นชัดเจนฉันใด
คนที่ถูกความทุกข์ครอบงำย่อมยากที่จะมองเห็นปัญหา,,

๑๑ เมษายน ๒๕๔๐

เห็นทุกข์เป็นสุข

ความทุกข์ของปุถุชนเป็นของธรรมดามากๆ
ดูว่าสุขซ้ำไปเพราะมองไม่เห็นความทุกข์นั้นๆ,,

๑๑ เมษายน ๒๕๔๐

อยู่ที่คน

พัฒนาคนสุดลำบากพัฒนาวัตถุดูว่าสะดวก
ถ้าคนเข้าใจจะดูว่าง่ายดี,,

๑๑ เมษายน ๒๕๔๐

ปล่อย

ทนพิสูจน์กับคนด้วยความดี (ช่างเขาเถอะ)
ช่างเขาเถอะ,วางไว้เขาเป็นอย่างนั้นแล้ว,,

๑๑ เมษายน ๒๕๔๐

รู้จริง

เข้าใจงาน รู้หน้าที่ทำการรับผิดชอบพอ
ทุกอย่างจะเดินได้ดี, ทำงานมีระบบ
จัดเวลากับคน , วัสดุก่อสร้าง
ให้พอเหมาะสม,,

๑๑ เมษายน ๒๕๔๐

พอดียาก

ความพอดีกับคนนั้นเป็นเรื่องใหญ่
เพราะความอยากมากเกินกว่าเหตุ
เพราะความอยากไม่มีสิ้นสุด,,

๑๑ เมษายน ๒๕๔๐

ใช้ให้เป็น

ความดีนั้นมีแล้ว
เพียงใช้ความดีให้เหมาะสมกับฐานะของตน
ความพอดีจะมากด้วยกุศลกับการรับผิดชอบ,,

๑๑ เมษายน ๒๕๔๐

เห็นคนไม่เห็นใจ

คนนั้นคงรู้ได้เฉพาะว่าเป็นคน
ส่วนจิตใจคงรู้ได้ยากว่าคนนั้น
เป็นเช่นใดยากต่อการเดาได้,,

๑๑ เมษายน ๒๕๔๐

คบกับเวลา

พิสูจน์ความจริงใจ
กับการคบคนด้วยเวลา
ไม่มีการปรึกษา ไม่มีการเจรจากัน,,

๑๑ เมษายน ๒๕๔๐

ว่างเปล่า

ไม่ยึดผิดถูกไม่ยึดดีชั่ว
ไม่จำเป็นต้องถูกใจวางไปเถอะ,,

๑๑ เมษายน ๒๕๔๐

สติ

รู้สำนึกในหน้าที่แล้ว
จะทำอะไรก็ควรแก่งาน
จะนำพาให้ทุกคนสะดวกสำเร็จ,,

๑๑ เมษายน ๒๕๔๐

ดูให้แน่

อดทนได้กับกิเลสตน

เป็นยอดกับการอดทน,,

"ทุกข์ของคน คือ ทุกข์ใจ"

ทุกข์ของชาวบ้าน

เป็นทุกข์ที่น่าสมเพชเวทนาเหลือหลาย

แต่เขาเหล่านั้นดูว่าสุขกัน,,

๑๑ เมษายน ๒๕๔๐

ดีจากธรรม

เข้าใจธรรมชาติ คือ เข้าใจธรรมะ

มองทุกอย่างเป็นธรรมะ

เพราะเป็นธรรมดาๆ,,

"งานเพิ่มศรัทธาในศาสนาถือเป็นงานสำคัญยิ่ง"

ดูความตั้งใจดีของคนพยายามขัดเกลา

ด้วยความดีเพื่อบุญกุศลกับทุกคนจะได้สะดวก,,

๑๒ เมษายน ๒๕๔๐

หลักของครู

เมตตากับทุกคน เพื่อให้ทุกคนได้ดี
และมีดีมีสิทธิ์จะกลับใจได้
ถ้าได้อบรมสั่งสอนดี
สิ่งแวดล้อมดีพอ,,

๑๒ เมษายน ๒๕๔๐

น้ำใจ

การรักษาน้ำใจคนนั้น
ต้องรักษากิริยามารยาท
และคำพูดคำจาให้ดีถนอมน้ำใจกัน,,

๑๒ เมษายน ๒๕๔๐

รับผิดรับถูก

วันเดือนปีผ่านไปตามเหตุอันควรแก่ฐานะ
เพราะถือว่า มืดกับแจ้งเป็นของทุกคน
ความสุข สนุกสนานเป็นกิเลสของคนเท่านั้น,,

๑๕ เมษายน ๒๕๔๐

ใจกว้างๆความดีงาม จะเกิดกับตัวเราเอง

ความเคารพไม่จริง
ความไม่เชื่อจริง
คบกันไปก็ลำบากใจ

ปรับปรุง

ความตั้งใจกับการรับผิดชอบสังคม
มีผลต่อเนื่องทางจิตใจ
ต้องรับผิดถูก ปรับปรุง,,

๑๕ เมษายน ๒๕๔๐

คุยก็ดี

การพูดคุยกันมากๆ
จะได้แนวความคิดร่วมกันในทางสร้างสรรค์
สังคมให้ดีได้,,

๑๘ เมษายน ๒๕๔๐

ขัด

การพัฒนาจิตใจ
จำเป็นต้องขัดเกลาความรู้สึกของตนโดยฝืนมากๆ
เพื่อให้ทุกคนได้ปรับปรุงเปลี่ยนแปลงตนให้ดีขึ้น,,

๑๙ เมษายน ๒๕๔๐

ปัญญานำ

ความตั้งใจดี ถ้าไม่เข้าใจจะทำให้ผิดพลาดได้
กลายเป็นเรื่องบาปได้ ขอให้ใช้ปัญญาให้มากๆ

๑๙ เมษายน ๒๕๔๐

เกินพอ(ไม่)ดี

สังขารใช้มากเกินพอดีแก่เร็ว
และมีสิทธิ์ตายเร็วหรือง่าย ก่อนเวลาควรตาย,,

๑๙ เมษายน ๒๕๔๐

สร้างศีลสร้างคน

สร้างวัตถุสร้างได้ไม่ยากนัก
และสร้างคนเป็นงานหนักเหลือหลาย
เพื่อความสุขของคนจึงต้องสร้างศีลธรรมให้มากๆ

๑๙ เมษายน ๒๕๔๐

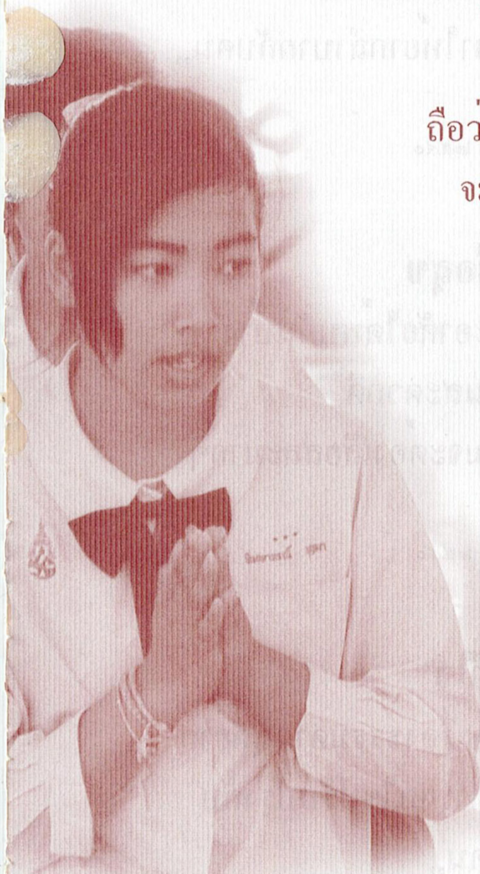

อยู่ที่ใจ

การสงเคราะห์คนเป็นงานหลัก
โดยเฉพาะด้านจิตใจ
ถือว่าควรได้รับการเยียวยาเป็นเบื้องต้น
จะนำพาคนได้พบกับความสุขใจ,,

๑๙ เมษายน ๒๕๔๐

คนเต็ม

กิน กาม เกียรติ
ตายเป็นสมบัติของสัตว์
ความคิดอ่านดีกว่านี้จะได้
เป็นมนุษย์เต็มรูปแบบ
เป็นการพัฒนาคน,,

๑๙ เมษายน ๒๕๔๐

ทิฐิที่ไม่ดี

สังคมตกอยู่ด้วยอำนาจ ยศศักดิ์
มีความถือเขาถือเรามากไป
เลยกลายเป็นทิฐิมานะ พาให้ยากลำบากกับคน,,

๑๙ เมษายน ๒๕๔๐

สละเพื่อสุข

งานพัฒนากับหมู่คณะอาศัยได้พบกันบ้าง
งานจะได้เดินสะดวกดี
เพื่อความผาสุขของสังคมจะต้องเสียสละมากๆ

๑๑ มีนาคม ๒๕๔๐

ยากที่ใจ

การต่อสู้กับกิเลสคนไม่ใช่เรื่องธรรมดาๆสุดยาก
ต้องพยายามมากๆ กับการแก้ไขปรับปรุงกับ
จิตใจคน,,

๘ กรกฎาคม ๒๕๔๐

รู้เขารู้คน

คบคนนั้นต้องรู้คน
และเข้าใจแก่นแท้ของคน
เพื่อจะได้ปรับตัวให้ถูกต้อง
เหมาะสมกับการอยู่กับคน,,

๘ กรกฎาคม ๒๕๔๐

คิดก่อนร่วมกลุ่ม

คณะบุคคลร่วมงานทั้งหมด
นับว่าเสียสละกันมากทั้งกาย - ใจ
และทุนทรัพย์เพื่อส่วนรวมให้ดีขึ้น,,

๘ กรกฎาคม ๒๕๔๐

ละเอียดไม่พอ

ความไม่ละเอียดของคน
จะผิดพลาดในการทำงาน
และเสียเวลา เสียเงิน ทำให้
เสียความรู้สึกในการทำงานของคน,,

๘ กรกฎาคม ๒๕๔๐

ดูตน

ความไม่สุขุมกับงาน จึงทำให้เสียเงิน
เสียเวลาความตั้งใจไว้

๘ กรกฎาคม ๒๕๔๐

น้ำคำ

มนุษย์ต้องละเอียดมากกว่าเดิม
ในการรับผิดชอบงานของตน
ถ้าทุกคนรับผิดชอบคำพูดของตน
ทุกอย่างจะหมดปัญหา เมื่อเป็นเช่นนี้
ขอได้ระวังคำพูดของตนให้มากๆ

๑๐ กรกฎาคม ๒๕๔๐

เป็นคุณ

การพูดคุยเน้นเนื้อๆความจริง
ที่รักษาผลประโยชน์ส่วนรวมเป็นใหญ่
และรักษาน้ำใจของผู้ฟังด้วย
ขอให้เป็นเรื่องตรงไปตรงมา
จะเป็นคุณโดยส่วนเดียว,,

๑๐ กรกฎาคม ๒๕๔๐

ที่สุด

ความมีเมตตากับทุกคน
เป็นยอดแห่งความสุข
เช่นเดียวกับให้อภัยกับทุกคน
สร้างความน่ารักให้เกิดกับหมู่มนุษย์ด้วยกัน,,

๑๐ กรกฎาคม ๒๕๔๐

นิยมวัตถุ

ความตั้งใจดี ความหวังดี
สร้างความอบอุ่นให้กับทุกคนได้
ยิ่งรู้ว่า สังคมขาดความมีน้ำใจ
เพราะวัตถุนิยมมาก จิตนิยมลดลง
ความร้อนในสังคมมากขึ้น,,

๑๐ กรกฎาคม ๒๕๔๐

หลักดีคือ

คดีโลกไม่ขัดต่อกฎหมาย
และระเบียบแบบแผนใดๆอันเป็น
พระราชบัญญัติ พระราชกำหนด
กฎของสังคมนั้นๆต้องถูกต้อง
มีขนบธรรมเนียมประเพณีเดิม ๑ ,,
คดีธรรมไม่ขัดต่อศีลธรรม
อันว่าด้วยพระธรรม พระวินัย
พึงรักษาด้วยชีวิต
จะทำให้ทุกอย่างดีได้
หน้ามือเป็นหลังมือ
หรือหลังมือเป็นฝ่ามือ ๑ ,,

๑๐ กรกฎาคม ๒๕๔๐

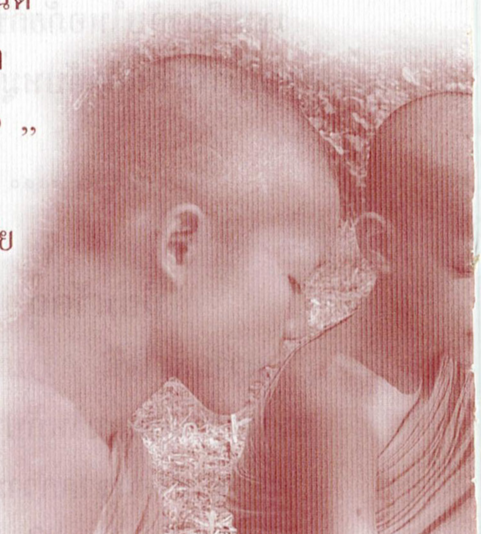

ดีอย่างไหน

คำว่า ดี ต้องศึกษาให้ดีว่าเป็นความดีประเภทไหน
พึงสังวรและศึกษาให้เข้าใจในดีโดยละเอียด
กับการกระทำ - คำพูด แม้ความคิด
ต้องรักษาให้ดีได้จริงๆ,,

๑๐ กรกฎาคม ๒๕๔๐

มีดีมีไม่ดี

พึงรักษาความดีด้วยชีวิต
เพื่อดีจะได้คงเสนคงวา
งดเว้นเด็ดขาดกับความไม่ดีของตน
เพื่อรักษาสถานะของสังคม
จนถึงสถาบันให้คงดีได้ ,,

๑๐ กรกฎาคม ๒๕๔๐

เข้าใจกับความดี

ความเข้าใจในเรื่องทำความดี
จะมีผลต่อการรับผิดชอบตนและคนอื่นให้ดีได้
อาศัยเหตุดังกล่าวนี้
จะทำให้ทุกคนตั้งใจจะทำดีได้มั่นใจในความดีของตน
จะสามารถเปลี่ยนสถานภาพให้ดีได้ ,,

๑๐ กรกฎาคม ๒๕๔๐

แน่แน่

ความแน่ใจในเหตุนั้นๆจะทำให้เรา
เดินไปข้างหน้าทำงานด้วยความเชื่อมั่นในตัวเอง
ซึ่งจะเป็นการกำหนดเส้นทางของชีวิตตัวเองได้
โดยเฉพาะความไม่หวั่นไหวในความทุกข์ - สุข
แม้ที่สุดนินทา , สรรเสริญ
จะทำให้ดูว่าเป็นเรื่องของคน
จะพูดให้ดีและเสียหายได้ ,,

รักษาน้ำใจ

ความดีจึงต้องรักษาให้ดียิ่งกว่าชีวิต
ด้วยเหตุแห่งความดีของตนและคนอื่น
การรวมรับผิดชอบกันถือว่าเป็นเหตุแห่งความดี
กิจกรรมต่างๆจึงเน้นเพื่อประโยชน์ส่วนใหญ่ให้อยู่กันได้
โดยรักษาน้ำใจซึ่งกันและกัน
ผู้หวังความเจริญพึงทำความดีเป็นหลัก ,,

๑๐ กรกฎาคม ๒๕๔๐

ลวง

ความไม่เคารพจริง ๑
ความไม่เชื่อจริง ๑
คบกันไปลำบากใจกัน ๑
ควรเลิกคบกันและ
ควรพิจารณาตัวเองแล้ว ,,

๑๗ กรกฎาคม ๒๕๔๐

คนดี

จุดยืนกับการทำงานของตนเพื่อสังคมนั้นต้องชี้ชัดว่า
ขอให้คนอื่นสะดวกสบายและดีขึ้น
หากตนจะเดือดร้อนบ้างก็ยอมเพื่อให้ทุกคนสบายดี,,

๑๙ กรกฎาคม ๒๕๔๐

พูดดี

การพูดคุยใดๆเน้นสาระประโยชน์กับทุกคน
ควรระวังการพูดจากับคนทั่วๆไป

๑๘ กรกฎาคม ๒๕๔๐

ยากดี

"คนนั้นยากยิ่งเหลือหลายกับการอบรม
สอนยากว่ายากสุดแท้เหลือทนกับคน"
"ความอยากของคนไม่มีพอ
ต่อให้เติมฉางใหญ่ๆก็ดูว่าพร่องอยู่นั่นเอง"

๒๒ กรกฎาคม ๒๕๔๐

เมตตามากๆนั้นดีแล้ว ไม่ต้องกลัวจะขาดทุน

การเห็นธรรมชาติและเข้าใจธรรมชาติ คือความเข้าใจของทุกสิ่งอย่าง

พัฒนาดี

"พัฒนาการเกษตร คือ พัฒนาปากท้องของมนุษย์โดยแท้"
พัฒนาคนคือพัฒนาทุกอย่างของสังคม,,

๒๒ กรกฎาคม ๒๕๔๐

คุมใจ

สร้างมิตรให้เป็นศัตรูง่าย ทำศัตรูให้เป็นมิตรยาก
พึงระวังรักษาใจของตน
เพื่อไม่ให้ไปรบกวนคนอื่นควบคุมใจตัวเอง,,

๒๔ กรกฎาคม ๒๕๔๐

คุมอารมณ์

ฟังเสียงคนเข้าใจคนเพราะรู้เท่าทันต่ออารมณ์ของตน
การแสดงออกจึงไม่ขาดสติควบคุมพฤติกรรมของตนได้
คนอื่นนั้นยากและวางไว้,,

๒๔ กรกฎาคม ๒๕๔๐

ละเอียด

คนไม่ละเอียดจะไม่ฟังคนอื่น
เชื่อมั่นในตัวเองจนกลายเป็นทิฐิมานะ
พึงสำรวจตัวเองในข้อบกพร่องของตนเสมอ
อย่าคิดเอง อย่านึกเอง
สอบถามและฟังคนอื่นด้วย,,

๒๔ กรกฎาคม ๒๕๔๐

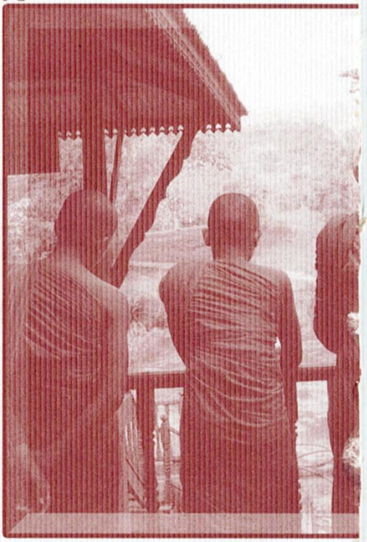

ระบาย-สบาย

ใครจะทุกข์ - สุขอย่างไรต้องรับรู้
และรับฟังพวกเขาเสมอ
เพราะเป็นการระบายอารมณ์นั้นแล้วจะสบายได้
ขอให้เพียงมีผู้รับฟังไว้ ก็เบาใจได้สบายใจได้

๒๔ กรกฎาคม ๒๕๔๐

คนใช้.....ใช้คน

ทำความผิดบ่อยๆ ไม่ควรใช้งาน
เสียความรู้สึกและเสียเวลา เสียเงิน
สร้างเวรภัยให้ตัวเองได้
ควรงดเว้นจากการใช้งาน,,

๒๔ กรกฎาคม ๒๕๔๐

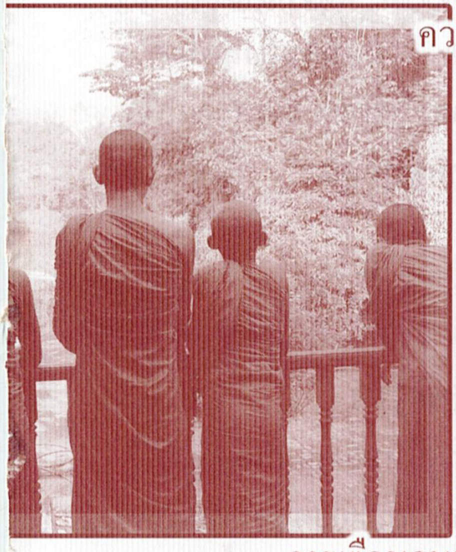

เตือนแต่พอดี

การเตือนคนนั้น พึงเตือนได้ตามฐานะของตน
เพราะทุกคนมีศักดิ์ศรี
จะเตือนคนนั้นจึงไม่ได้ง่ายๆ นัก
ถือว่าจะต้องระวัง ยิ่งมีความผูกพันกันแล้ว
โทษจะเกิดมากกว่าคุณ,,

๑ สิงหาคม ๒๕๔๐

ช่วยให้เป็น

ช่วยคนต้องช่วยด้วยปัญญา
และอาศัยความสนใจใส่ใจเป็นพิเศษ
งานทุกอย่างจะสำเร็จได้ และพยายามศึกษา
ข้อมูลให้ละเอียด เริ่มต้นจนถึงสุดท้าย
ของสิ่งนั้นๆ เพื่อจะได้ช่วยอย่างสะดวกใจ
กับทุกคนทุกคณะ,,

๒ สิงหาคม ๒๕๔๐

ดูดีดูชั่ว

ความดีชั่วเป็นของทุกคน
พึงระวังตนเองด้วยศีลอันละเอียดสุขุมกับตนเอง,,
ทุกคนต้องทำงานและทำงานด้วย
ความดีงามอย่างสุขุม,,

๒ สิงหาคม ๒๕๔๐

คบต้องเลือก

การคบกันนั้นต้องมีเวลาพอ
กับการตัดสินใจใดๆ พึงระวังให้มาก
เพราะผลเสียมากกว่าผลได้
เพราะถือว่ากิเลสคนมากกว่าอุดมคติ
กันไว้ เปลี่ยนแปลงได้กับทุกคน
พึงเน้นความละเอียดกับการคบคน,,

๘ สิงหาคม ๒๕๔๐

ช่วย

การช่วยคนเป็นการดี
แต่ต้องมีกรอบอันควรช่วย
อย่าลืมกติกาความถูกต้องเหมาะสมของสังคม
ยิ่งเป็นการขัดต่อศีลธรรมกฎหมายบ้านเมืองแล้ว
พึงระวังให้มากๆ ตรวจสอบให้ละเอียด
ศีลธรรมจะนำเราไปสู่ความสะดวกสบายทุกด้าน,,

๘ สิงหาคม ๒๕๔๐

อยากนำ

ความอยากของคนนั้น
มากด้วยเหตุผล พอที่จะสนองกิเลส
ความต้องการของตนทุกอย่าง
เพื่อความสะดวกใจตน
จึงลืมนึกถึงผิดถูกชั่วดีของตน
คิดว่าขอเพียงให้ได้,,

๘ สิงหาคม ๒๕๔๐

รอบคอบ

ความตั้งใจดีนั้นต้องละเอียด
กับการแก้ปัญญาของสังคม
เพื่อความสงบสุขของมวลชน,,

๘ สิงหาคม ๒๕๔๐

ดีด้วยใจ

ความตั้งใจดีกับทุกคน
เป็นเหตุแห่งความสำเร็จ
เพราะถือว่าความดีของใจคน
เกิดจากความตั้งใจเท่านั้น,,
ความดีจึงเป็นเรื่องความตั้งใจดีกับทุกคน

๑๕ สิงหาคม ๒๕๔๐

อยากกับขยัน

ความอยากของคนนั้นไม่นึกถึง
ความถูกความผิด
ขอให้ได้เป็นเพียงอย่างเดียว
เพราะถือว่าได้คือความต้องการของคนโดยทั่วๆไป,,
ความขยันของคนนั้นต่างกัน
เพราะมีนิสัย อุปนิสัยฝังลึกในใจของตนเอง,,

๑๕ สิงหาคม ๒๕๔๐

ความดีไม่ต้องซื้อ

ความดีของคนมากล้นเหลือหลาย
และขอให้ได้อาศัยความดีของตน
อำนาจวาสนาจะมากล้นเอง
เพราะว่าความดีมีในทุกคนเพียงมีปัญญาเลือกใช้ได้
เช่นกับวัดจันทร์แก้วเพ็ชรถาวรวนารามสามารถยัง
ประโยชน์ได้ถ้าเราเลือกที่เหมาะสมในการ
ใช้งาน อาศัยได้ทุกจุดภายใต้ร่มไม้,,

๑๕ สิงหาคม ๒๕๔๐

งาน

งานคืองานและต้องทำงานให้เสร็จตามความตั้งใจไว้
หนักเบาเป็นเรื่องของสังขารถือว่าธรรมดาๆ
ใจหนัก - เบาไม่มีแล้ว
เพราะถืองานเป็นกิจของสังคม,,

๒๐ สิงหาคม ๒๕๔๐

คำสั่งโมฆะ!!!

คำสั่งใดขัดต่อธรรมวินัยคำสั่งนั้นถือว่าโมฆะ
และคำสั่งนั้นๆ
ต้องเหมาะสมกับสภาพสิ่งแวดล้อม
ทำได้สะดวกด้วย
ส่วนกฎระเบียบนั้นสุดแท้การนั้นๆ
พึงปรับตามยุคสมัย
ประเทศนั้นๆอันควรแล้ว,,

๑๖ สิงหาคม ๒๕๔๐

ธรรมชาติคือชีวิต

การเดินทางของชีวิตขึ้นลงดังเดินบนยอดขุนเขา
มีความต่างระดับสูงๆต่ำๆและการเปลี่ยนแปลงของวันเดือนปี
คงมีร้อน - เย็น - หนาวอย่างนี้
เป็นธรรมชาติของชีวิตจริงของคน
เพราะถือว่าอยู่บ้าง -ไปบ้าง - ไปๆมาๆเป็นธรรมดาๆอยู่เอง,,

๑๓ กันยายน ๒๕๔๐

ทำ คิด พูด

การควบคุมการกระทำ , คำพูดและความคิดได้
ถือว่า รักษาศีล สมาธิและกำหนดปัญญาได้แล้ว
ถือว่า สมบูรณ์ในองค์มรรค
คอยเฝ้าสังเกตให้ดีต่อการกระทำ คำพูดและ ความคิดนั้น
สังวร หรือ สำรวมแล้ว
มรรค คือ ทางไม่ผิดจะเกิดขึ้น
เพราะถือว่า มรรค ควบคุมการกระทำของตนได้,,

งานใจ

[illegible]นวัตถุเสนาสนะไม่มีอะไร
ทุกอย่างทำไปเรื่อยๆ เดี๋ยวเสร็จ งานด้าน
จิตใจยาวจนตายกับคนไป จึงเป็น
เรื่องหนักหนาพอสมควรกับการยกให้ได้,,

๒๕ กันยายน ๒๕๔๐

สังคมดีคนดี

สิ่งแวดล้อมดีมีส่วนทำให้การ
เปลี่ยนแปลงของคนและสังคมได้
ดีและเลวลงเป็นเหตุสำคัญมาก
เมื่อเป็นอย่างนี้จึงต้องช่วยกัน
รับผิดชอบสังคมและสภาพสิ่งแวดล้อม
ให้ดีขึ้น,,

๒๕ กันยายน ๒๕๔๐

เหมือนที่ต่าง

ต้นลำใยต้องมีไม้ค้ำ เพราะเหตุ
การทรงตัวไม่ได้ด้วยตนเอง ซึ่งต่าง
กับต้นมะขาม ไม่มีความจำเป็นที่จะค้ำ
เพราะสามารถค้ำหรือทรงสภาพอยู่ได้ด้วยตนเอง
คนกับสัตว์ดูให้ลึกๆแล้ว
ไม่ต่างอะไรกันมากกับต้นไม้

๒๕ กันยายน ๒๕๔๐

งานหลักงานรอง

งานลดน้ำหนักงานลดกิเลสอาจจะเพิ่มโรคภัยได้
เพราะพักผ่อนไม่เพียงพอกับธาตุขันธ์
งานศาสนาต้องมาก่อน
งานธาตุขัน[illegible]กตามควร
ความดีงามเป็นเหตุให้สังคมได้ดีขึ้น
จำเป็นต้องทำงานนั้นๆให้เสร็จได้

๒๖ กันยายน ๒๕๔๐

ระวังคิด

เพียงคิดว่าเขาเป็นศัตรูทุกข์โทษถึงตัวแล้ว
ควรระวังกับทุกคนแล้ววางทุกคนไว้,,

๒๘ กันยายน ๒๕๔๐

ฝากตาย

งานหนักไปหน่อยพอทนไหวกับงาน
ฝากตายและตายจนจบงานจึงจะเลิก
งานทุกอย่างถือเป็นเรื่องสำคัญจึงต้องทำ,,

๒๙ กันยายน ๒๕๔๐

ในใจคิด

ทุกวันตั้งใจว่า จะทำดีที่สุด
เพื่อสังคมไทยสังคมโลก ได้มีส่วนแห่งความดี
จะได้อยู่เย็นเป็นสุขของมวลมนุษย์กับสัตว์ทั้งมวล ในสังคมโลก
ระวังทุกข์โทษเวรภัยกับสังคม
อโหสิกรรมตลอดเวลา,,

๓ ตุลาคม ๒๕๔๐

ทางเดิน

ความจริงมีอยู่แล้ว
เพียงแต่ว่าเราเดินทางไปในทิศทางที่ถูกต้อง
ทุกอย่างจะมีผลต่อความจริงนั้นๆ
ความตาย , ความแก่ เป็นผลมาจากอนิจจังแท้,,

๓ ตุลาคม ๒๕๔๐

งานเผากิเลส

ความจริงปรากฏแล้วกับทุกคน
สติดี และสติมีกำลังพออันได้ในองค์สมาธิ
เพราะถือว่าเป็นงานใจ
ข้อปฏิบัติว่า ความเพียรแผดเผากิเลสหยาบๆของตน,,

๓ ตุลาคม ๒๕๔๐

สำนึก

ขอให้ทุกคนได้มีส่วนร่วมรับผิดชอบกันทั้งในและต่างประเทศ
ถือว่างานคือเกียรติ งาน คือ บุญ
งาน คือ เครื่องอยู่ของใจคน
ขอให้ได้มีโอกาสร่วมกัน,,

๑ พฤศจิกายน ๒๕๔๐

ยอดของสุข

ความคิดของคนหลากหลาย
และควรได้เมตตากับทุกคนมากๆ
เพราะว่าทุกคนต่างระดับภูมิปัญญา
ของแต่ละคน จึงไม่ควรยึดติดอะไร
เพียงแต่สงเคราะห์เขาด้วยความเอ็นดูเป็นพอแล้ว
เพราะการมองคนด้วย
ความดีถือว่า เบาใจ - เย็นใจ
ไม่ถือโทษโกรธใครยอดสุขแล้ว
ขอเพียงให้ได้เมตตาทุกคนให้มากๆ
ต่างด้วยวาระความจริงของฐานะนั้นๆ
จึงไปยึดใดๆไม่ได้,,

๑ พฤศจิกายน ๒๕๔๐

ต้องขอถึงช่วย

ใจเขาใจเรา วางไว้ด้วยความดี
เพราะทิฐิมานะอันตรายกับตัวเองเสมอ
ความเชื่อมั่นในตัวเองจะต้องสมบูรณ์
ความดี ใจเป็นกลางกับทุกคน
ขอให้ทุกคนตัดสินใจเอง
ยกเว้นเขาขอให้เราช่วยชี้แนะนำ
นอกนั้นขอได้เป็นอิสระในความคิดของแต่ละคน,,

๑ พฤศจิกายน ๒๕๔๐

วางให้จริง

ทำทุกอย่างเพื่อการปล่อยวางนั้นเป็นสำคัญ
ควรวางไว้กับทุกสิ่งอย่างจะดีเอง
ขอเพียงเข้าใจคนอื่นทุกอย่างสุขยิ่งสุขจริงๆ
เพราะคนอื่นนั้นต่างกรรมต่างวาระ
เมื่อเป็นเช่นนี้หน้าที่อันชอบธรรม
ของตนพึงระวังสำรวมรักษา
เพื่อจะไม่ให้ใครต่อใครต้องหนักใจเพราะตัวเรา
ทำความจริงให้ปรากฏในกลุ่มบุคคลนั้นๆ

๑ พฤศจิกายน ๒๕๔๐

ของจริง

มรรค - ผล นิพพานจบลงจริงๆ
ด้วยเฉยได้แล้วกับทุกอย่าง,,
ไม่ยึดติดอะไรว่าเป็นสาระที่แท้ ดูว่ามีอยู่แล้ว

๑ พฤศจิกายน ๒๕๔๐

เลือกคบ

การจะรับคนร่วมเดินทางด้วยต้องละเอียด
ไม่อย่างนั้นจะมีปัญหาจากต้นจนจบ
สารพัดเรื่องของคนความสนุก สะดวก ไม่เกิดกับคนไม่เข้าใจกัน
พึงระวังให้มากๆ

๖ พฤศจิกายน ๒๕๔๐

4 อ.

อากาศ - อาการ - อาหาร - อารมณ์
และส่วนอื่นใดนั้น พึงระวังละเอียดกับสิ่งเหล่านี้
ไม่อย่างนั้นจะลำบากการเดินทาง
เพื่อความปลอดภัยไว้ก่อน
งานใจสมบูรณ์แล้ว งานอื่นพลอยสมบูรณ์ดีแท้ๆ,,

๖ พฤศจิกายน ๒๕๔๐

อย่าหนีกฎพระไตรลักษณ์
อนิจจัง ทุกขัง อนัตตา

กิน กาม เกียรติ ตาย เป็นสมบัติของสัตว์

พิจารณา

การเห็นธรรมชาติ เข้าใจธรรมชาติ
คือ ความเข้าใจของทุกสิ่งอย่าง
เพราะเป็นเรื่อง ศาสนา
ศาสนา สอนไว้แล้ว
ว่ามีอะไร ในอะไร ทุกสิ่งอย่าง
เป็นพระไตรรัตน์ หรือไตรลักษณ์

๖ พฤศจิกายน ๒๕๔๐

หลักใจ

ไม่ถูกใจ ไม่ได้อย่างใจเป็นสมบัติของทุกคน
พึงระวังใจตัวเอง
อย่าให้เสียหลักกับอารมณ์นั้นๆ
ทนได้กับเหตุการณ์ทุกอย่าง,,

๘ พฤศจิกายน ๒๕๔๐

คิดให้ผิด

ความผิดคือ ไม่ตามใจในสิ่ง
ที่ไม่ถูกต้อง เหมาะสมเท่านั้น
พึงระวัง ควรกับไม่ควร
ให้ละเอียดมากกว่าเดิม
เพื่อทุกอย่างจะดีขึ้น,,

๑๓ พฤศจิกายน ๒๕๔๐

ส่วนรวม

ราคาไม่พูดถึง ,
ดูว่าประโยชน์ส่วนใหญ่ต่างหากจะพึงได้
เพื่อมวลชนเท่านั้นน่าจะดีกว่า,,

๑๓ พฤศจิกายน ๒๕๔๐

โอกาส

พยายามเข้าใจตัวเอง กับสังคม
พยายามปรับตัวเองให้เข้ากับสังคม
เพื่อให้สังคมได้มีโอกาสสร้างบารมีกับเรา
เราจะได้สร้างบารมีกับสังคม
เพื่อความสะดวกกับการดำเนินงานกับสังคม,
"ใจกว้างๆ ความดีงามจะเกิดกับตัวเราเอง"

๑๔ พฤศจิกายน ๒๕๔๐

ปิดตามอง

ขอบข่ายของงานสังคมนั้นคงได้แต่แผ่เมตตา
ให้มากๆ มองด้วยความกรุณา อุเบกขากับคน
จิตใจจะเป็นกลางได้กับทุกหมู่เหล่า,
การพัฒนาตนจึงจำเป็นต้องพัฒนาทุกอย่าง
ในตัวเราเอง ให้ได้มาก เขาจะรักเรามาก

๑๔ พฤศจิกายน ๒๕๔๐

อยาก

งานชาวบ้านคงมีไม่ขาดสาย
เพราะเป็นความอยากของคน
จึงต้องลดความอยากลงให้มากจากตามจริง
ระวังความอยากจะครอบงำ
เพราะถือว่าทุกคนอยากกันอยู่แล้ว
อย่าเพิ่มความอยากให้กับคนอื่นเขาจะทุกข์เพิ่ม

๑๕ พฤศจิกายน ๒๕๔๐

พักเพื่อเริ่ม

พักกาย -พักใจจริงๆ
ยอมสละทุกอย่าง เพื่อทุกอย่างจะได้ดีขึ้น
เหตุผลของแต่ละคน
จะมุ่งเพื่อความอยู่ดีกินดี ของตนและสังคม
แต่ไม่ถึงกับแข่งดีจะหมดดีกัน,,

๑๕ พฤศจิกายน ๒๕๔๐

ทำตัวโง่

พยายามรักษาใจตนแล้วจะเป็นการรักษาใจทุกคนด้วย
พึงถือว่าสละแล้วจะได้
โง่บ้างบอดบ้าง หนวกบ้าง ใบ้บ้าง อาจจะดีได้ง่าย
ทนหน่อยแล้วจะดีเอง,,

๑๕ พฤศจิกายน ๒๕๔๐

เรื่องมากๆ

พึงรู้ว่า คนมากเรื่อง มากอย่าง
เรื่องมาก เพราะคน พูดคุยได้ไม่จบ
พึงวางตามวิสัยของบัณฑิต
พูดมาก ยุ่งมาก และมากเรื่อง เฉยๆกลับจะดีเอง,,

๑๕ พฤศจิกายน ๒๕๔๐

ตัวบาปตัวบุญ

ความหยาบละเอียดต่างกัน
เพราะไม่ทราบบาป - บุญมีหน้าตาอย่างไร
เมื่อไม่รู้สึกบาป - กับบุญ ไม่เกี่ยว
จะทำอะไร ก็ตามความรู้สึกของตนเองเป็นหลัก
เพื่อความอยู่รอดของตัวเอง
จะก่อบาปไม่มีที่สิ้นสุด,,

๑๖ พฤศจิกายน ๒๕๔๐

หลักการคบ

การให้กำลังใจกันเป็นเรื่องดี
เพื่อนดี - มิตรดี - สหายดี ยอดดี
"ไม่ไว้วางใจใครง่ายเกินไป"
เพราะโบราณว่า ไม่เชื่อใจทางไม่วางใจคนง่ายเกินไป
จะได้ไม่จนใจตนเอง
คบทุกคน แต่อย่าพึงตายใจในคน
เพราะห่อหุ้มด้วยกิเลสทั้งนั้น,,

๑๙ พฤศจิกายน ๒๕๔๐

หยุดเผลอ

พึงเตือนตัวเอง อย่าปล่อยให้เลยเวลา
คืออย่าประมาทในความดีชั่วของตนเอง
พึงตั้งใจละบาป - บุญ วางให้สนิท
ทั้งบาปบุญ - ดีใดๆเพื่ออิสระเป็นไท ,,

๑๙ พฤศจิกายน ๒๕๔๐

มากคน

สังคมคนมีอคติมาก
จึงต้องดูว่าเป็นธรรมดาๆของกิเลสของชาวบ้าน
จำต้องใจกว้างๆกับชาวบ้าน
ถ้ามีเหตุผลหักล้างเป็นอันจบลงได้
เพราะว่าคนเรามากไปด้วยความเห็นแก่ตัวจึงต้องเป็นอย่างนี้,,

๒๐ พฤศจิกายน ๒๕๔๐

ไม่เปลี่ยนก็ปรับ

การพัฒนาทุกอย่างจะลำบากใจกับคนจะถึงการเปลี่ยนแปลง,,
ชอบแล้วกับการจะปรับแต่ละอย่าง,,

๒๐ พฤศจิกายน ๒๕๔๐

ใจ

ชอบแล้ว กับ การไม่ชอบแล้ว
เป็นกิเลสของแต่ละคน,,

๒๑ พฤศจิกายน ๒๕๔๐

พึ่งพา

คนช่วยวัด วัดจะช่วยคน
คนช่วยพระ - สามเณรๆจะช่วยคน
ขอเพียงทุกคนเข้าใจว่า วัด - บ้าน - โรงเรียน
คือ สิ่งเดียวกัน อาศัยกันทั้งนั้น,,

๒๔ พฤศจิกายน ๒๕๔๐

ดูตัวเอง

คนเรานั้น ถ้าตั้งใจรับผิดชอบแล้ว
จะดูว่าสะดวกได้หมด
พยายามรู้ตัวเองแล้วทำหน้าที่ตนเองให้รอบคอบสมบูรณ์,,

๒๔ พฤศจิกายน ๒๕๔๐

ราคาความดี

ความดีของคนเกินราคาค่างวด
เพราะเป็นความรู้สึกส่วนลึกของใจ
เพื่อความอยู่ได้ในสังคมความจริงจากน้ำใจควรมี

๒๕ พฤศจิกายน ๒๕๔๐

สุดท้าย

สังขารนั้น คงเหมือนกับทุกคน
แข็งบ้าง - อ่อนแอบ้าง
ทรมานพอประมาณกับการพักผ่อน
ถือว่าจำเป็นต้องใช้เขาไป
และคงต่อสู้กับเวทนาไป,,

๓ ธันวาคม ๒๕๔๐

ศิษย์

เดือดร้อนเพราะครูอาจารย์

๑ เป็นห่วงสุขภาพอาจารย์เกินไป

๒ เสียสละเพื่อหมู่จนเป็นทุกข์ใจเกินไป

(ต่อเนื่องครูอาจารย์)

และเป็นห่วงหวังดีจนเกินไปเป็นทุกข์

จึงเกิดความอยากร้อยเรื่องพันอย่าง น่าสงสาร,,

๗ ธันวาคม ๒๕๔๐

เมตตามอง

ความคิดของคนอื่นน่าอนุโมทนาและน่าเห็นใจ

เพราะความคิดไม่เท่ากัน,,

๗ ธันวาคม ๒๕๔๐

ตน

รักษาดีตนนั่นแล
สำคัญยิ่งเพื่อทุกคน,,

๘ ธันวาคม ๒๕๔๐

ใจ

ระวังรักษาดี คือรักษาใจ
เพราะถือว่า ใจดีแล้ว ทุกอย่างเป็นอันรักษาได้

๘ ธันวาคม ๒๕๔๐

มีดี

ความดีนั้นเป็นสมบัติของทุกคน
ขอเพียงตั้งใจจะรักษาดีด้วยตนเอง
ทุกคนต้องมีดีคนเขาถึงจะใช้ขาดดีเขาไม่ใช้,,

๘ ธันวาคม ๒๕๔๐

ยาเทวดา

ให้กำลังใจคนสำคัญยิ่งกว่าการทำอื่นใด
เพราะว่า กำลังเหนืออื่นใดๆนั้น คือ กำลังใจ

๘ ธันวาคม ๒๕๔๐

กฎเหล็ก

สมควรยิ่งที่จะต้องเด็ดขาดกับทุกคน
เมื่อไม่เหมาะสมถูกต้องดีงาม,,

๘ ธันวาคม ๒๕๔๐

ศิริชัย ศรีสวย
๕๗/๑๒ หมู่ ๑๐ หมู่บ้านรุ่งทรัพย์
โชคชัย ๔ ซอย ๓๘ แขวงลาดพร้าว
เขตลาดพร้าว กรุงเทพมหานคร ๑๐๒๓๐

รายนามผู้ร่วมศรัทธาสร้าง ธรรมลิขิต เล่ม 4

หนังสือธรรมลิขิตเล่ม 4

รายชื่อผู้บริจาคเงินเพื่อพิมพ์หนังสือ

1.	คุณสมหญิง จุลชาต	4,000.00 บาท
2.	คุณละมัย โชคศิริ	1,000.00 บาท
3.	คุณปราณี วัฒนพงศ์	400.00 บาท
4.	คุณพวงเพชร จันทร์ตรี	500.00 บาท
5.	รศ. วีณา บัลลังก์โพธิ์	1,000.00 บาท
6.	คุณเจอดใจ บัวหมื่นไวย	260.00 บาท
7.	นายจันทร์ เนียรนาทสกุล	100.00 บาท
8.	ครอบครัว เนตระคะเวสนะ	260.00 บาท
9.	คุณดาวเรือง น้อมเนียร	40.00 บาท
10.	คุณสำอางค์ โกศลจิต	40.00 บาท
11.	คุณสุรสีห์ น้อมเนียร	20.00 บาท
12.	คุณทองคำ โกศลจิตร	20.00 บาท
13.	ครอบครัว นันทวิทยาภรณ์	100.00 บาท
14.	คุณพรรณทิพย์ ม้ามณี	200.00 บาท
15.	ครอบครัว บุญทรง	100.00 บาท

รายนามผู้ร่วมศรัทธาสร้าง ธรรมลิขิต เล่ม 4

16.	ครอบครัว วุฒิกนกกาญจน์	100.00 บาท
17.	ชมรมธรรมสวัสดี	500.00 บาท
18.	นายณัฐพล เชิดชูจิต	1,000.00 บาท
19.	ผู้ปฏิบัติธรรมจาก นิวยอร์ค	2,000.00 บาท
20.	คุณ กรกนก เบญจมรังสี	10,000.00 บาท
21.	นายสมพงศ์ นางอุษณีย์ ครอบครัว อิสระเสนารักษ์ นายจวน อุ่นเสน (ครอบครัวอุ่นเสน)	1,000.00 บาท
22.	นางเช็งอิม แซ่เตีย และครอบครัว ชัยศรีสุรพันธุ์	10,600.00 บาท
23.	พล.ต.ต. นิยม ผศ. พัชรินทร์ ภู่ชุ่ม	1,600.00 บาท
24.	คุณ กุลยา เปล่งขำ และคณะ	100.00 บาท
25.	คุณ พรเพ็ชร์ , คุณ นิโคลัส	120.00 บาท

งานกิจกรรม

งานบูรณะต่าง ๆ

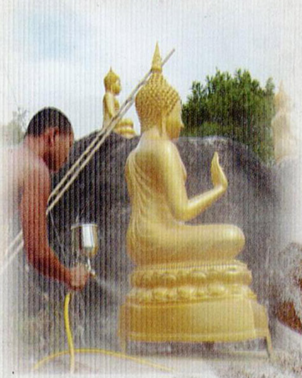

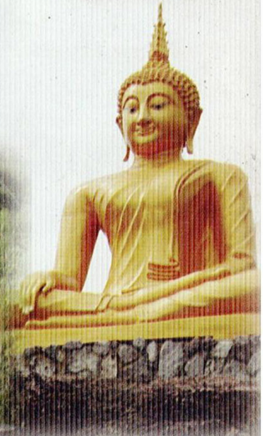

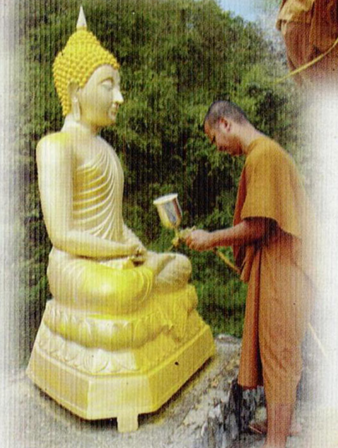
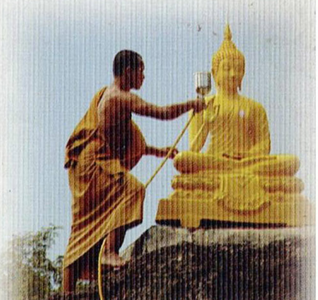

งานกิจกรรม

งานบูรณะต่าง ๆ

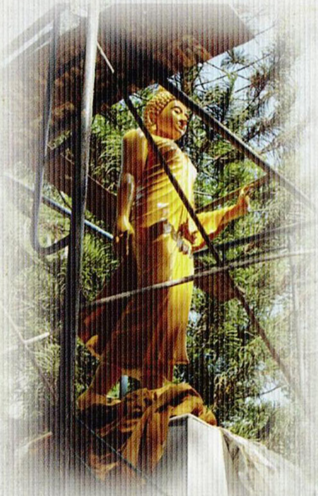

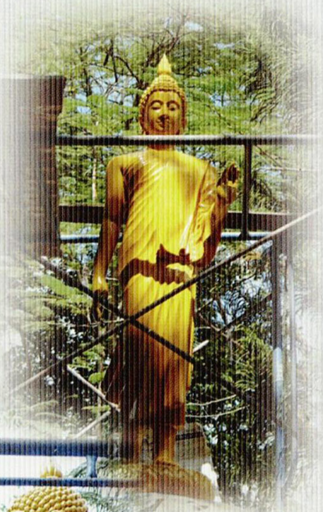

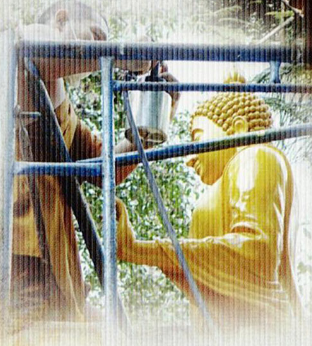

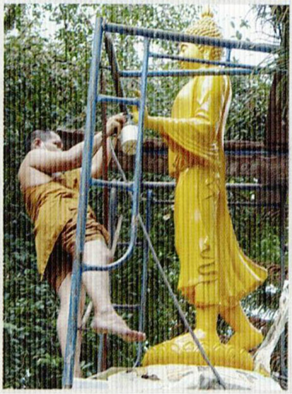

งานกิจกรรม

งานบูรณะต่าง ๆ

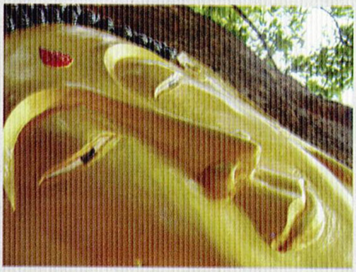

งานอบรม

4-6 ตุลาคม 48 อนุบาลหนูน้อยและบ้านพุทธประถม มาเข้าค่าย พุทธบุตร

งานอบรม

กิจกรรมปฏิบัติธรรม นักศึกษามหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ระหว่าง 25-27 พฤศจิกายน 2548

กิจกรรมปฏิบัติธรรม เจ้าหน้าที่โรงพยาบาลรามาธิบดี

ระหว่าง 15-18 ธันวาคม 2548

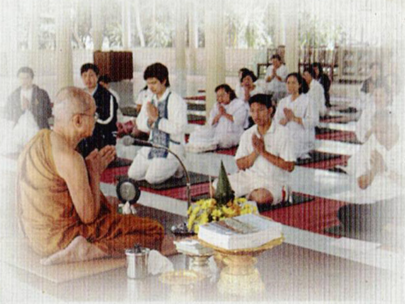

คณะออฟโรคเข้าฟังธรรมและเยี่ยมชมวัด

ระหว่าง 15-18 ธันวาคม 2548

โรงเรียนถาวรนิมิต (อนุบาลถาวรนิมิตเดิม)
กระทรวงศึกษาธิการ รับรอง วิทยฐานะ
บริจาคสร้างอาคารเรียนประถมศึกษา
โทรศัพท์-โทรสาร 037-308364-5
มารยาทงาม คุณธรรมนำความรู้ เคารพกตัญญู เชิดชูท้องถิ่น

ให้ธรรมเป็นทาน ชนะ การให้ทั้งปวง
ธรรมลิขิต
ธรรมลิขิต
ธรรมลิขิต
ธรรมลิขิต
ธรรมลิขิต
ธรรมลิขิต
ขอเชิญร่วมสร้าง
หนังสือชุด"ธรรมลิขิต"
จำนวน 6 เล่ม ต้นทุน
เล่มละ 50 บาท
จำนวน 2000 เล่ม/ชุด
ร่วมศรัทธาสร้างเพื่อแจกเป็นธรรมทาน
ติดต่อตรงถึงพระครูสรพาจน์พิไล (ชำนาญ ปิยสีโล) 07-913-5078 , 06-361-5563

วัดป่าศรีถาวรนิมิต นครนายก

เลขที่ 113 หมู่ 8 บ้านบุ่งเข้ ตำบลหนองแสง อำเภอปากพลี จังหวัดนครนายก 26130

โทรศัพท์ 037-308-366 06-361-5563 โทรสาร 037-308-372

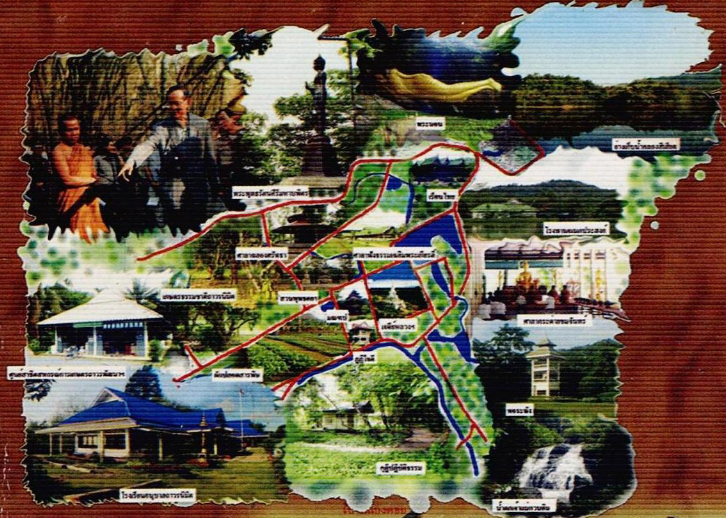

แผ่นที่ วัดป่าศรีถาวรนิมิต

ธรรมลิขิต ๔